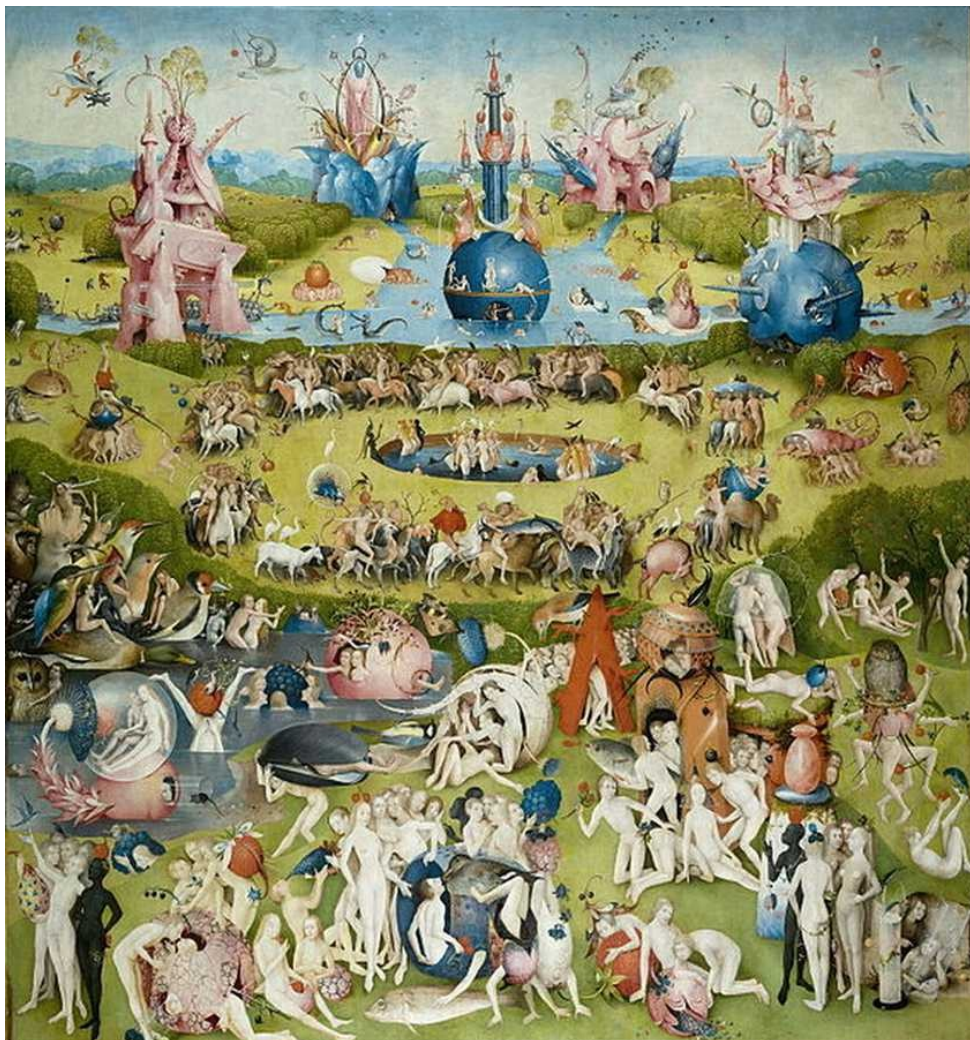

JEZUSIDEOLOGIJA (rokopis, še vedno v nastajanju!)

(o razliki med Pavlovo ideologijo in Jezusovo ideologijo glej str. 15)

"Vrt užitkov" Hieronima Boscha. Poželenje pa ima po mojem mnenju nekaj skupnega z "zadovoljstvom", vendar tu ne vidim ničesar takega. Zato sliko poimenujmo "Rajski vrt"!

Opomba: Modre številke so namigi. Najdete jih pod št. 10 na spletni strani www.michael-preuschoff.de ali na spletni strani <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (v nemščini) ali <https://basisreli...../notes.htm> (v angleščini).

Razlog za Jezusovo smrt je bil, da je naletel na za lase privlečene kriminalne strukture in da je v boju proti njim najprej izgubil. Tudi v današnjem času obstajajo kriminalne strukture z istim "predmetom" - seveda nekoliko drugače. Ali je danes rešitev uspešna?

A. Jezusov kazenski primer (170)	3
1 Večino naše vere lahko odstranimo - nima ničesar skupnega z resničnim Jezusom.	3
2 Enkrat moraš to videti jasno: Osnova naše tradicionalne krščanske vere so poganske religije in budizem.	4
3 Kaj v resnici ostaja, kaj je drugače? Najprej: grozljiv položaj žensk pred 2000 leti.	5
4 Jezus se je zavezal "proti grehu, hinavcem in za ljubezen "	9
5 Zaradi tega je bil "vzet s poti"	12
6 Tudi Jezusov duh je odstranjen z umetniškim delom iz "uredništva Relotius": z Novo zavezo.	13
a) Vprašanja o tem, KDO in ZAKAJ je izumil Novo zavezo.	13
b) Vloga Pavlovega dodatka pri ponarejanju Jezusa v: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (Eng: 2007).	15
c) In tako naše današnje krščanstvo nima nič ali skoraj nič skupnega z resničnim Jezusom!	20
d) Toda (upajmo, da vedno) obstaja rešitev!	21
B. Kazenski primer "spolne zlorabe" - in rešitev	22
1 Zlasti mladi so zelo moralna bitja!	23
2. kot da obstaja mafija, ki iznajdljivo uničuje visoko moralo mladih	23
3. resnična morala preprosto ne gre skupaj z nesmiselnimi strahovi	30
4. kar lahko ostane ne le tako ravno, temveč lahko - razbremenjeno in osvobojeno izkrivljanja - zdaj resnično pride do izraza	32
Epilog	44
DODATEK 1: Religija in fašizem - in pogledi	48
DODATEK 2: Zakaj je ta "alternativni koncept vere" primeren za poučevanje otrok	52
Pisane škatle	59

***

Pred branjem pa še nujno priporočilo: za razumevanje tega, kar tu pišem, vam ni treba poznati Svetega pisma, morate pa že poznati Pripoved o grešniku v Janezovem evangeliju (na začetku 8. poglavja) in Pripoved o Suzani v dodatku h Knjigi Danijela Stare zaveze, tj. v 13. poglavju (najdete jo samo v katoliških Biblijah, lahko pa jo najdete tudi na internetu).

A. Jezusov kazenski primer (170)

Danes obstaja spolna zloraba ali, splošneje rečeno, "zloraba spolnosti", in tudi pred 2000 leti je bila - in kako! Ženske in otroci so bili v tistem času vredni veliko manj kot danes 134, nenazadnje so veljali tudi za lastnino moškega ali očeta. Moški in očetje so lahko s svojim "imetjem" počeli vse, kar so želeli - seveda so pri tem mislili tudi na vrednost svojega imetja, tako kot mi danes s svojimi avtomobili ne počnemo vsega, ker mislimo na vrednost (pri nadaljnji prodaji). Toda "zloraba spolnosti"? V čem je težava, če pri tem ne poškodujete ženske ali otroka? O notranjih poškodbah, poškodbah duše, takrat še niso razmišljali. Prav tako še ni bilo gibanja MeToo. Toda ta Jezus je o tem razmišljal - in to je bila nova stvar!

1. Večino naše vere lahko odstranimo - nima ničesar skupnega z resničnim Jezusom 139.

Ko potujem, mi je vedno pomembno izvedeti, kaj si ljudje v drugih državah in še posebej v drugih delih sveta mislijo, zlasti o veri. V nekaterih državah se takšni pogovori dobro obnesejo, saj veliko ljudi zelo dobro govori angleško. In majhne gostilne ali tudi sobe prek portalov za najem sob so tu še posebej primerne za nastanitev, saj imam občutek, da gostiteljem pogosto ne gre le za denar, ki ga prejmejo, ampak si takšnih pogovorov praktično želijo.

V mislih imam predvsem pogovor z enim od takšnih gostiteljev na območju Tanja Torada na otoku Sulavezi (ali Celebes) - Tanja Torada je območje z edinstvenimi pogrebnimi obredi 164, kjer so turisti očitno dobrodošli. In ker je na tem območju Indonezije prebivalstvo versko zelo mešano (polovica je reformiranih, četrtna katoličanov, četrtna muslimanov in približno 1 % animistov, tj. ljudi, ki pripadajo starodavnim naravnim religijam), je naslednji postopek primeren kot uvod v pogovor: "Sem upokojeni katoliški učitelj verouka na poklicni šoli in seveda me zanima, kako je z vero v drugih državah, zato vas lahko vprašam, kateri religiji pripadate in predvsem, zakaj pripadate tej religiji?"

Tako mi je gostitelj povedal - in očitno z veseljem: "Najprej sem bil kristjan, vendar sem si v nekem trenutku to vero podrobneje ogledal in ugotovil, **da so zgodbe in nauki vere, ki jih pripovedujejo, že davno obstajali v drugih zgodnejših religijah Zahoda in da so torej plagiat teh religij.** Prav tako bi se lahko držal stare tradicionalne religije svoje države. Zato se imam za animista."

In tu so se pokazale povezave z mojim študijem! Zelo dobro se spominjam predavanj na univerzi v Innsbrucku pred približno 50 leti. Gre za staro univerzo, v starih stavbah sredi mesta pa je še vedno tudi katoliška fakulteta. Glavna predavanja so potekala v dvorani iz baročnega obdobja z velikimi okni, skozi katera je bilo mogoče videti visoke gore Nordkette v neposredni bližini Innsbrucka - pozimi vedno polne snega. V sami dvorani je veliko

štukature, na stropu pa velika slika Marijinega vnebovzetja. Tako je bilo vse zelo katoliško. Toda mnoge stvari v predavanju o eksegezi "Nova zaveza" (tj. biblična znanost) so bile načeloma popolnoma protestantske. Presenečen sem bil nad tem, kar mi je profesor povedal, da so nemški protestantski teologi - v tistem času že približno 200 let - v raziskavi Življenje-Jezus 139 ugotovili, da se v Novi zavezi sploh ne poroča o resničnem Jezusu, ampak o namišljenem Jezusu, in da resničnega Jezusa sploh ne poznamo. To, kar danes oznanjamo o Jezusu, torej ni pravi Jezus, ampak le prepričanje zgodnje Cerkve. Kaj pa, po mojem mnenju, če že to ni bilo v Jezusovem smislu, torej napačno? Torej je oznanjevanje vere zgodnje Cerkve le začasna rešitev? In kot pri začasnih rešitvah velja, da so lahko lečasne - dokler se ne najde boljša rešitev. Kako najti pravo rešitev? V resnici obstajata le dve možnosti: Z raziskavami ali po naključju. Ali z obema - kot v tem konceptu? Morda moraš biti za to spet katoličan?

Od takrat se mi je nekako utrnilo spoznanje, da pravega Jezusa sploh ne poznamo - in potem sem v svojih razredih pred učenci poskušal najti rešitve, ki bi se vsaj malo ujemale s tem, kar sem slišal v Innsbrucku v tej čudoviti Madonini dvorani. Vsekakor sem bil - vsaj nezavedno - vedno nekako "na preži", kaj se je v resnici zgodilo "takrat pred 2000 leti", vendar nikoli nisem računal, da bo nekdo to kdaj izvedel - in da bom tudi jaz tisti, ki bo to izvedel. No, običajni učitelji morda nikoli niso slišali za problem "raziskovanja življenja Jezusa" in "zgodovinskega ali zgodovinskega Jezusa" (v mojih predavanjih je bilo oboje isto), ker je bila njihova izobrazba precej ozko usmerjena, toda pastor - in še posebej protestantski pastor? Vsekakor pa ne razumem drugih teologov, da ne čutijo enako kot jaz. Navsezadnje sem vedno postal zelo svetel, ko sem tu slišal kaj verjetnega.

Potem ko sem nekega dne naletel na po vsej verjetnosti resničnega Jezusa, si zdaj lahko upam Jezusa, ki ga običajno poznamo iz Nove zaveze, v veliki meri imenovati tudi fantom, ki je bil ustvarjen z zlonamernimi nameni 138 in ga poskušati popraviti. Morda so fantomove besede ostre, vendar menim, da so primerne in zato ustrezne.

2. Za enkrat moramo to videti jasno: Osnova naše tradicionalne krščanske vere so poganske religije in budizem.

Pravzaprav je res: **V resnici je tako: ob podrobnejšem pregledu je naša vera domiselna ali celo prefinjena "plagiatna religija" 171 - preprosto je preveč vzporednic s starodavnimi religijami od Vzhodne Azije in Egipta do Rima, tako da je sama po sebi tako tipična poznoantična (misterijska) religija: Deviško rojstvo 24, Božji sinovi 23, funkcija Odrešenika 146, čudeži 25, križanje bogov 144, vstajenja mrtvih in vstajenja 27, vnebohodi 28, zgodbe o treh kraljih 140, ideologija žrtvovane smrti 143, obhajilo s kruhom in vinom 26 (pozneje sta bila dodana tudi konstrukcija trojice 141 in čaščenje Božje matere 142) - to so navsezadnje tipične zgodbe poganskih verstev. Kakšno**

naključje, da vse te čudežne in okultne zgodbe pripoveduje tudi Jezus ali da spadajo med krščanske nauke. Naključij preprosto ni veliko! Tu je bila torej nova "univerzalna religija" očitno ustvarjena povsem namerno - vsaj na začetku, kdo jo je ustvaril in iz katerega koli razloga. Toda razen križanja, za katerega obstajajo dobri argumenti 144, nima ničesar ali vsaj ne veliko skupnega z resničnim Jezusom.

Predvsem pa je tu odnos z budizmom!

Danski indolog Christian Lindtner, strokovnjak za sanskrt in grščino, v knjigi Skrivnosti Jezusa Kristusa (2005) opisuje, kako je ugotovil, da je tudi Nova zaveza v veliki meri plagiat starejših budističnih besedil, glej www.jesusisbuddha.com. Nebudistične mite in druge "zgodbe" šteje le za "barvice", ki naj bi budistične nauke naredile privlačnejše za zahodnjake in prikrije budistično poreklo. Po njegovem mnenju so bili budistični menihi, ki so želeli ljudi na Zahodu proselitizirati za ideje budizma, zato so oblikovali budizem za Zahod. V ta namen so si izmislili osebo, ki so jo poimenovali Jezus, a je v resnici budistični junak. Budističnih menihov niso zanimale zunanje podobe, ki so jih prevzeli od religij, ki so bile v tistem času razširjene na Zahodu, temveč jih je zanimalo le to, da "zahodnim ljudem" približajo svojo budistično miselnost. To bi po Lindtnerjevem mnenju pomenilo, da smo kristjani v bistvu budisti "z zahodnim oklepom".

Torej: ali ne bi morali končno kritično pogledati na takšno religijo?

3. Kaj v resnici ostaja, kaj je drugače? Najprej: grozljiv položaj žensk pred 2000 leti.

Zato bodimo vsaj enkrat tako svobodni in vzemimo nasprotnike naše vere resno ter sprejmimo njihove znanstvene ugotovitve! Učimo se tudi od nasprotnikov - in odpravimo (vsaj poskusno) vse, kar je v naši veri očitno prevzeto od drugih religij. Ne skrbite, nekaj bo ostalo!

Zdi se, da se je Jezusovo križanje res zgodilo - tudi po mnenju nasprotnikov vere -, vendar to pravzaprav ni nič posebnega, saj so bili v tistem času križani mnogi.

Kaj pa še?

Zdaj je pred nami zgodba, ki je za običajne religije, ki vedno zagovarjajo visoko spolno moralo in običajno demonizirajo ljudi, ki jo kršijo, povsem netipična in je običajno manj opazna: V Janezovem evangeliju, ki je bil napisan najkasneje (okoli leta 100 n. št.), Jezus reši žensko, zaloteno pri prešuštvu, pred kamenjem. Jezus je videti, da celo stoji ob strani tej ženski!

Teologi so zdaj ugotovili, da ta zgodba v resnici ne sodi v Janezov evangelij in da je bila vanj vstavljena pozneje. Znani filozof in teolog Rupert Lay S. J. pa je trdil, da je ta zgodba verjetno resničnejša od celotnega Janezovega evangelija 88 (in morda celo od celotne Nove zaveze). Za to ni navedel

nobene dodatne utemeljitve. Rekel je le, da očitno ne gre za "zgodbo o odpuščanju", saj tudi v tej zgodbi ni ničesar o odpuščanju. Jezus ženske ne obsoja, vendar mu njeno dejanje ni všeč, saj ji svetuje, naj tega ne počne več (vidi, kaj se bo zgodilo!).

Da bi prišli do globljega pomena zgodbe, odvrnimo pogled od ženske in ga usmerimo v moške, ki so jo obsojali! Kakšni so ti moški, ki ujamejo žensko pri prešuštvu, torej pri seksu z moškim, ki ni njihov, in ki takoj stečejo h kadiju, čeprav natančno vedo, da bo ženska nato usmrčena? In poleg tega, kdaj se zgodi, da dva moška ujmeta žensko pri prešuštvovanju? To se tako rekoč nikoli ne zgodi - zato je vse videti, kot da je bila ženska narejena in da je celoten "primer" že od samega začetka nastal.

In tu moram vplesti nekaj iz lastnih izkušenj: Nekoč sem se pogovarjal s sosedom, renskim kmetom, ki je prek enega od svojih najetih stanovanj imel "stike" z gangsterjem iz demimonde in ki ga je tudi nekoliko poučil o trenutnih "običajih" v tem okolju. In to zgodbo je jasno opredelil kot zgodbo o kaznovanju iz demimonde 63, celo v drugem času in v drugi kulturi. Vse se vanj preprosto prilega.

Morda se za razumevanje te zgodbe o grehu po Janezu 8 bolje prilega druga zgodba iz Svetega pisma, in sicer zgodba o lepi Suzani iz dodatka h knjigi Daniel, ki je nekako bolj popolna vzporedna zgodba. Ker iz zgodbe o neznanu grešnici v Janezovem evangeliju izvemo le, da naj bi neko žensko kamenjali in kako jo Jezus pred tem reši, v zgodbi o Suzani dodatno izvemo ozadje "takšne zgodbe". Iz te zgodbe izvemo nekaj zelo jasnega o kriminalnih strukturah tistega časa, in sicer kako sta dva starejša hotela izsiljevati žensko s "postopkom dveh prič".

Stari Judje so imeli zakon, po katerem je bila ženska, ki sta jo vsaj dve prič ujeli pri prešuštvovanju, kaznovana s smrtjo. Toda kdaj se takšen naključni ulov sploh zgodi? To se nikoli ne zgodi, tako rekoč! Zato se ta zakon verjetno nikoli ni uporabljal v "zunanem smislu", ampak je bil verjetno v prvi vrsti zlorabljen le na povsem kriminalen način. Tako so jo kriminalci uporabljali za izsiljevanje, na primer "nič hudega sluteče čedne Suzane", da je rekla: "Ali boš seksala z nami ali pa bomo poskrbeli, da boš šla na sodišče po sojenju dveh prič in boš kaznovana s smrtjo".

Toda zakaj moški to počnejo? Mogoče je le, da so bili ti brezvestni moški spretni, pravi profesionalci in del mafijske kriminalne združbe, njihov glavni namen pa je bil izsiljevanje žensk, da bi jih rekrutirali v prostitucijo. Ker je bilo takšno izsiljevanje tudi za moške življenjsko nevarno (glej spodaj), v nekaj tako nevarnega pa se ne zapleteš samo zato, da bi imel spolno avanturo, kajne? Zato je bilo na kocki vedno več. Starešnika v zgodbi o Suzani se torej zagotovo nista srečala po naključju in neodvisno drug od drugega samo zato, da bi videla lepo Suzano, kot piše v svetopisemski zgodbi, ampak je bilo skupno "kuketiranje" s Suzano od začetka pripravljeno

z jasnimi cilji. Navsezadnje jim je bilo jasno, da bi z dostojno (ali "čedno") žensko v najboljšem primeru lahko prišli le skupaj. In v primeru te posebej lepe ženske je šlo še vedno za veliko denarja, ko se je začela ukvarjati s prostitucijo. In če bi lepa Susanna podlegla izsiljevalcem, bi v očeh drugih dokazala, da je vendarle prostitutka, in nihče ji ne bi pomagal, da se iz tega izvleče. Poleg tega, da se ne bi mogla z nikomer pogovarjati, ji nihče ne bi verjel, če bi jim povedala, kako je bilo v resnici.

Kot je videti, so bili ti "strokovnjaki" tipični "kuplerji" ali "zaščitniki" iz demimonde, in takšna "akcija", kot je bila Suzanina, je od začetka potekala po tipičnem triku "poklica" - s prefinjeno "uporabo" zakonov tistega časa.

Vendar pa je bila za obtožence in priče v tem past, saj je v tistem času že obstajala določena pravna varnost, zlasti za Jude. Če se je izkazalo, da je bil obtoženec, v tem primeru ženska, dejansko nedolžen in da so obtoženci in priče podali lažne izjave (proti tem lažnim izjavam je obstajala osma zapoved "ne pričaj lažno zoper svojega bližnjega" iz desetih zapovedi), so prejeli kazen, ki bi jo sicer prejel obtoženec. Tako v pripovedi o Suzani mladenič ("Daniel") z ločenim zaslišanjem uspe obsoditi obtožence in priče, zato jih usmrtijo. Kdaj pa se takšna "nesreča" zgodi "zaščitnikom"?

Navsezadnje ima "eden" tudi svoje "odnose" v "nujnih primerih", da se tako slab konec vendarle prepreči. Poleg tega so takšni "zaščitniki" - seveda le, če se to splača - vedno igralci, tudi če obstaja nevarnost smrtnih kazni v skladu z motom "Ali dobimo to žensko in zaslužimo veliko denarja, ali pa bi bilo konec ...".

Če bi bil prevrat za "zaščitnike" uspešen, ženska seveda ne bi živela v poceni vaškem bordelu (tja bi morda odšla na stara leta, ko bi bila izgorela), ampak bi jo za drag denar prodali v kakšno veliko tuje mesto. Za dobre prostitutke so v tistih časih včasih plačali veliko: Če je na primer običajen rimski vojak prejel približno 1000 sestercij na leto, so prostitutke stale tudi do 100.000 sestercij - če so bile seveda dobre. Judinje so bile znane po tem, da so bile dobre v "spolnem delu", torej da so bile "dobre".

Tudi zgodba o grehu v Janezovem evangeliju je očitno zgodba iz demimonde. Ni šlo za "novačenje" nove prostitutke, temveč za kaznovanje "neukrotljive" prostitutke. Ženska je storila nekaj, kar ni ustrezalo njenim "zaščitnikom", morda je bila nekoč poslušalka Jezusovih javnih govorov, zdaj pa je želela prenehati s svojim "poklicem"? Ne vemo, ker o ozadju ne izvemo ničesar. Zato so "zaščitniki" pripravili takšen ulov s takšno prostitutko, kjer so ujeli samo žensko, moški pa je bil pripravljen in je tako lahko hitro in neopaženo izginil, nato pa so jo kamenjali do smrti. Glavni namen tega je bil opozoriti druge ženske, da bi videle, kako se jim bo godilo, če se ne bodo obnašale tako, kot so želeli ti brezobzirni moški, da si ne bi upale biti neposlušne in na primer "pobegniti" svojim zaščitnikom pred prostitucijo.

Prvotna judovska religija je brezčasna razsvetljena religija par excellence.169 Jezus je tu naletel na očitni propad.

Povsem jasno je, da takšna zloraba, s katero se je srečal ta hišni graditelj Jezus, pravzaprav sploh ni bila dovoljena, zlasti ne v judovski religiji! Ker je prav judovska religija edina, ki ima tukaj vrednostne koncepte, zlasti tudi za položaj ženske, ki so absolutno pozitivni in ki jih nobena druga religija ne more ponuditi!

Vendar judovska religija prvotno sploh ni bila religija, temveč zelo razsvetljen in human odnos do življenja, tudi v sodobnem smislu. Sklicujem se tudi na epilog. Vse skupaj je postalo tipična religija šele takrat, ko je bil odnos do življenja pozabljen ali zatrt, verjetno zato, ker so imeli tisti, ki so kmalu prevzeli oblast, tako več prednosti (kot se to v nekem trenutku zgodi v vseh religijah). Kakorkoli že, prvotna judovska religija 152 (ali samo odnos do življenja) je edina religija (če uporabimo izraz "religija"):

- Ki govori o resnični monogamiji 120. Gre za monogamijo, ki ni prisilna, ampak se zgodi in za katero si prizadevamo popolnoma prostovoljno in z veseljem, in ki je ne živimo samo po poroki, ampak za monogamijo, ki je tudi resnično pristna, da je v vsem življenju samo en spolni partner (razen v primeru vdovstva). To pomeni, da ne gre le za življenje v monogamiji, ampak tudi za pripravo z odpovedjo nagonom pred poroko. Zato mora biti moralnost monogamije dovolj privlačna, da bo zaželena za mlade.
- In če je ta monogamija res splošno živeta, se uresniči tudi vizija harmonije ljudi brez strahov 159 in v neomadeževani človečnosti, ki jo konkretizira rajska utopija golote. Zgodba o raju v Svetem pismu zato nikoli in nikdar ne bo veljala za zgodovinski dogodek (tako kot druge zgodnje zgodbe, na primer zgodba o stvarjenju 128). Avtorji, ki so jo napisali pred 3000 leti, je zagotovo niso nikoli razumeli kot "dobesedno", kot so nas učili pri pouku religije za otroke v preteklosti in kot jo nekatere sekte razumejo in poučujejo še danes. Gre prej za zgodbo proti prostituciji v plodnostnih kultih v čast katerim koli božanstvom, ki so bila običajna v času nastanka zgodbe (glej str. 50) - takšno plodnostno božanstvo je torej v ozadju kače 31st. **"Čaščenje" s spolnim odnosom seveda pomeni tudi kršitev utopije prave monogamije, posledica tega pa je "telesni deli, ki skrivajo sram" (na kratko TDKSS).** To pomeni, da je izjava pripovedi o Adamu in Evi tudi ta, da ko se uresniči utopija prave monogamije, ta sram postane nepotreben.
- Vera v Boga je pri tem drugotnega pomena. Bog je bil namreč v bistvu ustvarjen le zato, da bi imel avtoriteto za svoje ljudstvo, ki bi stala za idejo monogamije, in da bi imel argument proti drugim bogovom, ki naj bi jih ti mali človeški kultu častili. O konstrukciji Boga

glej 137.

- Judovska religija je predvsem edina religija, v kateri ima tudi ženska pravico do doživljanja orgazma. 124 Da bi prava monogamija zares delovala, je seveda pomembno, da se tudi v spolnosti ženska izpolni, torej da doživi orgazem. To ne pomeni orgazma, kot ga vidi psiholog Wilhelm Reich, ki ga je mogoče doseči z najrazličnejšimi tehničnimi triki, temveč orgazem, ki nastane skoraj spontano iz harmonije ali celo sorodnosti duš dveh ljudi, tj. le z najlažjimi dotiki - načeloma celo popolnoma oblečen. (Opomba: To bi moral biti tudi današnji cilj, saj po podatkih časopisa DIE WELT vsaj dve tretjini žensk nikoli ne doživita orgazma!)

Če to ni velika religija, ki je bila v tistem času zasnovana proti nečloveškim religijam in ki bi danes lahko premagala vse druge religije, ki so na koncu pogosto le kultiviranje pretrpetih travm v povezavi s folkloro in vraževerjem (ki se jim nato pridružijo poslovni interesi in strukture moči ter potreba po razmejitvi od drugih)! Vendar imam občutek, da o tem običajno nimajo pojma niti Judje.

V Jezusovem času je bila težava v tem, da je bila ta judovska "prvotna religija" v njegovem času že očitno "pokopana" ali vsaj v veliki meri pozabljena in zato tudi nihče od oblasti, ki so takrat imele besedo, ni več skrbel zanjo. Judovska religija je bila v veliki meri zamrznjena v kultu - in spolna zloraba 107 je postala skorajda norma. Torej je ta graditelj hiš ali izvajalec Jezus (o "izvajalcu" glej naslednjo točko) moral naleteti na to in videti očitno neskladje med trditvijo in resničnostjo judovske religije ter poskušati ponovno oživiti prvotno vero. Med običajnimi sodelavci se je gotovo dobro prijel, vendar je bilo gotovo veliko drugih, ki jih to nikakor ni zanimalo.

Vsekakor sem s svojim znanjem teologa in po 30 letih poklicnih izkušenj kot učitelj poskušal ideale stare judovske utopije v tem delu združiti v pozitiven koncept, da bi bili dostopni mladim. Ker mladi še vedno gojijo ideale o takšni utopiji in bi jih radi živeli, če bi le vedeli, kako.

In mislim, da mi pri tem ne gre slabo, glej drugi del te številke! Žal pa v času, ko sem bil učitelj, vse še ni bilo popolnoma razvito.

4. Jezus se je zavezal "proti grehu, hinavcem in za ljubezen".

Vedno domnevamo, da je bil Jožef, torej Jezusov oče, nekaj podobnega mizarju, ki je v delavnici "zadaj" skupaj s sinom izdelal nekaj kosov pohištva, ki jih je Marija nato prodajala "spredaj v trgovini". Toda takšna idila je lahko povsem napačna predstava o Jezusovem delovanju, ki jo je povzročil predvsem problematičen prevod Martina Luthra. V grškem izvirniku je Jožefov poklic "tekton" (beseda je vsebovana v besedi "arhitekt"), kar pomeni nekaj podobnega kot graditelj hiš ali gradbeni izvajalec. Ker je bila v Lutrovem času večina hiš iz lesa, je Luther besedo "tekton" prevedel kot

"tesar", ki je nato postal "delavec z lesom" - vse do tesarja. Toda ta poklic zagotovo ne odraža resničnega življenja Jožefa in Jezusa, saj je bila to le družina graditeljev hiš. Zato se moramo vprašati, komu in kje sta Jožef in Jezus - in morda tudi drugi sorodniki, morda tudi Jožefovi sinovi ali Jezusovi bratje - gradila hiše. Upoštevajmo, da je bilo v tistem času med navadnimi ljudmi gotovo malo denarja, zato so svoje hiše gradili s pomočjo sosedov. Le bogatejši ljudje so si lahko privoščili profesionalne graditelje hiš, vendar v Nazaretu, torej v Jožefovem in Jezusovem rojstnem mestu, verjetno ni bilo takih ljudi, ali pa so tisti, ki so obstajali, že imeli vse svoje hiše. Zato si moramo gradbeno podjetje "Joseph & Sons" predstavljati kot nekaj podobnega poljskim gradbenim ekipam, ki so pri nas bolj ali manj uradno obstajale šele pred nekaj leti in so po sprejemljivih cenah obnavljale hiše in stanovanja - ali celo "dvigovale" celotne hiše povsod po državi. Zato so bili kupci podjetja "Josef & Söhnen" verjetno predvsem novozelandski bogataši, ki jim sosedska pomoč ni bila na voljo in so bili na primer javni uslužbenci ali tudi pobiralci davkov. Takšno pobiranje davkov je bilo nekoliko drugačno kot danes, v dobi papirja in elektronskih naprav, ko je mogoče vse natančno nadzorovati: Tako je bilo na razpisu določeno okrožje (kraj ali območje), kjer se je zaračunaval določen znesek davka - in tisti, ki je nato to okrožje zakupil in plačal znesek, je moral paziti, kako bo dobil denar od prebivalcev in še doplačilo, od katerega je živel sam. Za najemnika je bila prednost, če je prihajal iz same vasi in je poznal finančne razmere svojih sostanovalcev - zato je lahko "zagrabil" tam, kjer je vedel, da je mogoče kaj dobiti. Lahko si predstavljamo, kako priljubljen je bil tak davkopllačevalec in zakaj mu pri gradnji hiše niso pomagali sosede. Tako je bilo v igri gradbeno podjetje "Josef & Sons" iz drugega mesta, ki ni imelo nobene zveze s težavami v vasi.

No, takrat je bilo tudi nekaj časa po delu, in ker je bilo predaleč, da bi šli domov, so gradbeniki ostali na kraju samem, se nekje nastanili in nekje dobili hrano. Potem so prišle tudi prostitutke, da bi nekaj zaslužile. Kako se je tu obnašal Jezus, ne vemo, zagotovo pa je bil vedno zelo korektna oseba in se je zato z ženskami pogovarjal tudi o "več" **112**, kar je ženskam običajno strogo prepovedano s strani pasantske mafije. Tako bi lahko od žensk na primer izvedel, kako so do svojega "poklica" prišle z izsiljevanjem in kako so bile pod oblastjo svojih "zaščitnikov", ki so jim bile prav tako prepuščene na milost in nemilost. Kajti prostitucija, ki je bila prepovedana pod smrtno kaznijo, je bila mogoča le z "zaščitniki", tj. s pasarji in na splošno z demimondsko mafijo, ki je varovala moč zakona - praktično s podkupovanjem varuhov zakona z denarjem ali celo z brezplačnim seksom (kar se včasih dogaja še danes, o tem mi je pripovedovala tudi moja sosedka). Izvršitelji zakona takrat niso bili tako sveti in nedolžni ... In zagotovo je bilo takrat veliko prostitucije, saj je bilo veliko rimskih vojakov, ki se niso smeli poročiti do 35. leta starosti in so zato "uporabljali" storitve prostitutk. Med romanji v Jeruzalem, na katerih je bilo tudi do tri milijone romarjev, so bili včasih tudi ne preveč

Umetniki imajo pogosto boljši občutek od teologov: še posebej pronicljiva je upodobitev "Jezusovega padca in grešnika" [32](#) iz Janezovega evangelija, ki jo je v frankovski galeriji v trdnjavi Rosenberg (Kronach) upodobil Lucas Cranach starejši. Če pogledamo obraze obtožencev na levi in upoštevamo privlačnost ženske, se zdi, da je Cranach vsaj slutil pravo ozadje te zgodbe. V vsakem primeru se obtoženci niso ukvarjali z moralo, ampak z nasprotjem morale - in Jezus je to sprevidel. Ženska (iz narave kazni, tj. kamenjanja, lahko razberemo, da je šlo za neporočeno žensko, ki je bila v tistem času lahko le prostitutka, saj so poročene ženske dušili) se verjetno ni obnašala tako, kot so moški želeli v svoji nemoralnosti. Torej so ji nastavili past in zdaj naj bi jo kamenjali do smrti, pri čemer so zlorabili takratne zakone [126](#) - tudi kot opozorilo drugim ženskam, če ne bi želele "tega", kar so želeli moški.

(Pri tem je Jezus položil svojo roko na roko grešnice, kot da bi jo želel pomiriti: "Ne boj se teh zmajev - jaz te bom ugasnil!" Da, ta zgodba o Jezusu je zagotovo resnična - za razliko od mnogih drugih zgodb o Jezusu). <s.d. Suzanina zgodba pri [33](#) letih>

In zakaj je prav ta zgodba verjetno veliko bolj verjetna, da govori o resničnem Jezusu, kot preostali Janezov evangelij in Nova zaveza na splošno - glej pod točko [88](#).

pobožni romarji ali drugače razočarani možje, ki so včasih našli pot do prostitutk. Da, in kaj drugega bi lahko prostitutke storile, kot da se podredijo mafiji, se z njo strinjajo in plačujejo za njeno zaščito?

Prav tako bi lahko cestnarji Jezusu povedali o svojih težavah z "zaščitniki", ki so jih prav tako izsiljevali, saj si dejansko ni mogoče predstavljati, da so denar zahtevali samo Rimljani in judovske oblasti, kajti pri takih stvareh so vedno prisotni drugi, ki želijo "zaslužiti skupaj" in ki potem tudi "pomagajo", da lahko človek dejansko opravlja donosen poklic cestnarja.

To, kar je Jezus tu doživel, danes bi rekli kot preiskovalni novinar na tipičnih "poslovnih področjih" mafije, denarja in seksa, predvsem pa izsiljevanja in izkoriščanja žensk, ga je moralo zelo razjeziti. Proti njej se je nato zavzel z javno obsodbo (iz katere so kasneje nastale pridige). Kot krivce pa očitno ni videl le pasantov in "zaščitnikov", tj. neposrednih "kriminalnih združb" ali tudi polsvetovne mafije, ampak tudi nadaljnje podpornike, tj. častne družbene avtoritete, tj. duhovnike, farizeje in pismouke. Vsi so namreč organizirali le "prazen kult" ter si izmišljali in pripovedovali pobožne zgodbe o Bogu. Ko pa je šlo za resnično pomembne stvari, s katerimi se je srečal Jezus, so pogledali drugam in vse skupaj pustili ob strani. In to neukrepanje za Jezusa gotovo ni bilo zgolj naključno in povsem nezavedno, ampak je bilo zanj zavestno, tu je šlo za nekakšno bolj ali manj tiho zaroto s storilci, tako rekoč za dokončanje mafije. Jezus se je torej postavil po robu mafiji svojega časa, ki je bila v ozadju vsega!

Da, mar se vse to ne sklada s tem, kar nam je posredoval Jezus: "Proti grehu, proti hinavcem, za ljubezen"?

Že tako pa lahko en res trden dokaz v nejasnem primeru popolnoma ovrže vse druge teorije - zlasti tiste o Jezusu - in jih postavi na glavo. Torej mislim, da sem naletel na pravega Jezusa...

5. zato je bil kruto "odstranjen s poti".

Težava je v tem, da je bil Jezus morda zelo uspešen v svojih prizadevanjih "proti grehu itd.", **zato je bil priljubljen med svojimi judovskimi sodržavljani**, ki so že prepoznali, kako se je poskušal znebiti kuge demimonda. Seveda so to opazili tudi slednji in glede na njegovo priljubljenost izračunali, da bi jim lahko bil nevaren. In v spretnem sojenju bi se demimondski mafijci morda znašli kot obtoženci ali lažne priče v zgodbi o Suzani?

V vsakem primeru so mafijci slišali, da trava raste, če tako rečem - in so Jezusa prehiteli ter preventivno poskrbeli, da bi ga spravili s sveta na najbolj krut način (s trdimi povoji, ki v "tej panogi" niso nič nenavadnega), dokler so še imeli možnost to storiti in preden je tudi uradno začel tukaj in potem morda tudi pobegnil in jim je tako "šel na vrat na nos".

Vsekakor je to zelo verjeten način razlage Jezusove mučeniške smrti.

Mafija v polsvetu in "odhajajoči" ali celo priznani igralci: kako to deluje pri mafiji.

Za delovanje mafije sta vedno potrebni dve skupini ljudi:

Tisti, ki so storilci. To so tisti, ki dekleta iz revnih držav z lažnimi obljubami zvabijo v bogate države, jih posiljujejo, včasih tudi pod pretvezo ljubezni, nato pa jih pošljejo v prostitucijo, torej prodajo v javne hiše ali oddajo v najem. Vendar nam ni treba vedno gledati tako daleč, saj so takšni tudi Don Juanovi, torej tisti fantje in moški, ki nimajo nobenih zadržkov ali pomislekov pri splavljanju devic, zlasti če si to izrecno želijo.

Drugi pa so tako imenovani dobro vzgojeni dobrotniki, ki so s tem, ko gledajo stran in molčijo, odlični podžigalci. To so torej tisti, ki mlade učijo lažno moralo, tu gre za moralo TDKSS (glej str. 8), in ki tako onemogočajo vsakršno neškodljivost, ki dekleta puščajo neumna in neinformirana o tem [119](#), kaj je napačna in kaj prava morala, ki jih vzgajajo v telesno sovražnost in sramotnost - da bodo nekoč uradno iskala takšne storilce za svojo osvoboditev.

Torej, dragi bralec, ki si morda tudi vzgojitelj: Zdaj lahko enkrat razmislite, kateri stranki pripadate...

6 Tudi Jezusov duh je odstranjen z umetniškim delom iz "uredništva Relotius": z Novo zavezo.

(Opomba: Claas Relotius, *1985 je bil novinar in poročevalec, ki je prejel številne nagrade, zlasti SPIEGEL. Leta 2018 je postal znan, ker so bile nekatere njegove čudovite reportaže v celoti ali delno izmišljene).

a) Vprašanja o tem, KDO in ZAKAJ je izumil Novo zavezo.

Po Jezusovem križanju pa se je izkazalo, da z njim nikakor niso umrle tudi Jezusove ideje; navsezadnje je že tri leta (ali po mnenju nekaterih le dve leti) javno govoril o svojih izkušnjah z demimondom in morda o svojih načrtih, da bi z njimi kaj storil. In to ne le ljudem, ki so živeli v Palestini, temveč ljudem z vsega takrat znanega sveta, saj so v njegovih govorih pogosto sodelovali romarji, ki so v Jeruzalem prihajali od daleč.

Vsaj nekateri od teh ljudi so se zdaj začeli združevati, da bi nadaljevali v Jezusovem duhu, to je v duhu Križanega, saj navsezadnje stvari po svetu niso bile videti kaj dosti drugačne. In ker so bile Jezusove ideje nekoč tudi dobre in nekoč resnično revolucionarne, so ti "Jezusovi privrženci" še vedno lahko postali nevarni za "kugo polsvetovne mafije".

Kako bi torej kot mafijec lahko preprečil, da bi se to enkrat uresničilo?

Zdaj si lahko predstavljamo, da je ena od istih mafij, ki je Jezusa pripeljala na križ, dobila idejo, da bi enega od njih, ki bi bil za to primeren, infiltrirala

med Jezusove privrženice v skladu s prevaro "preiskovalcev pod krinko" 166 in nato tudi od znotraj obrnila njihove poglede na glavo. (Seveda je lahko tudi več "preiskovalcev pod krinko").

Ali se je ta Savel, ki se je pozneje s prefinjeno skromnostjo imenoval "Pavel", torej "mali", ponudil sam, ali pa je izbira padla nanj, ker je vedno pritegoval pozornost s svojimi prejšnjimi govori, z izjemno inteligenco in ambicioznostjo.

In ta Pavel je imel predvsem nalogo, da poskrbi, da se pozabi vsaj na resnično skrb resničnega Jezusa. Postopek pozabljanja je bil postopek "damnatio memoriae" 129, kot so Rimljani imenovali uradno utišanje nekoga, čigar duha se je bilo treba znebiti. Pri tem pozabljanju sta možna dva koraka: Prvi korak: tega nekoga nadgradimo zgolj navzven - po možnosti do višine, o kateri ni več mogoče dvomiti. V našem primeru je torej "povišan" v Božjega Sina z rojstvom iz Device, vstajenjem, vnebohodom in tako naprej. "promoviran." Seveda pa je ta vzpon v resnici razvrednotenje v smeri nesvetosti. In drugi korak, ki je najbolj povezan s prvim: njegov vzrok je ponarejen z vsemi mogočimi in nemogočimi dezinformacijami. To je kot datoteka, ki jo je treba izbrisati s trdega diska: Ne morete je kar takoj "izbrisati", ker potem ni zares "izginila"; morate jo prepisati z novo datoteko - šele takrat je zares izbrisana. Zato so "brisalci" izumili zelo spretno novo Jezusovo biografijo z novim naukom, ki je v nekaterih mislih zvenel podobno tistemu, kar je hotel Jezus, da površni poslušalci ne bi ničesar posumili, a je bil v bistvu nekaj povsem drugega. Pri tem so zdaj zelo spretno uporabili različne strokovnjake, ki so tako zgradili povsem novega Jezusa in ga pripeljali "med ljudi".

Tako lahko rečemo, da je Nova zaveza v celoti delo po naročilu demimondske mafije - ali pa da vsaj najpomembnejši odlomki v Novi zavezi izvirajo iz krogov, ki so bili povezani z mafijo. Mislim, da gre večinoma za odlomke, ki so plagiat iz običajnih skrivnostnih kultov ali celo plagiat iz budističnih besedil.

Pavel in njegova ekipa (ali "klika") so zdaj svoje delo opravili zelo dobro v smislu svojih strank in tako razvili osnovo za nov nauk 116 ali tudi "zgradili" novo krščansko vero, kot jo poznamo danes. Tako so bili med temi strokovnjaki tudi budistični menihi, preprosto zato, ker je v njem posebno znanje, kot ga lahko imajo le "strokovnjaki", ki so doma v budizmu. Poleg tega so obstajali tudi strokovnjaki judovske religije (ki so bili lahko le najeti pismouki), saj je v Novi zavezi tudi 60 sklicevanj na Staro zavezo - in tudi to je mogoče le s strokovnim znanjem. Po drugi strani pa za vpletanje "sestavlin" iz drugih takrat razširjenih poganskih verstev, kot je na primer deviško rojstvo in podobno, ni bilo potrebno posebno strokovno znanje.

In tu se začne verjetno največji kazenski primer v zgodovini religij in morda celo človeštva!

Vsekakor je ta skupina ljudi, ki je poskrbela za infiltracijo in korupcijo idej

Jezusovih privržencev, točno to, čemur danes pravimo mafija. In ker je bila ta mafija povezana s spolno zlorabo (ali tudi z zlorabo spolnosti), v tem primeru s prostitucijo, gre prav za hobotnico v družbi, ki se je infiltrirala v takratno judovsko družbo, ali preprosto za "polsvetovno mafijo". Nisi je videl, a si jo čutil, ker je bila vseprisotna - kot mafija.

O tej tezi sem pisal tudi Christianu Lindtnerju in tudi njemu se je zdelo veliko v redu, sprejel je tudi mojo oceno o Jezusu, namreč da je bil tisti, ki je hotel ponovno vzpostaviti prvotno judovsko utopijo. Le z vlogo Savla ali Pavla (kot se je kasneje imenoval), ki ga tu vidim kot velikega Jezusovega nasprotnika, se ni strinjal. Kajti ne le Jezusa, ampak tudi Pavla sem videl kot realno osebo. V resnici je bil Paul tudi konstrukcija iz budizma: "Paulu lahko sledimo do Pūrnasa v Lotosovi sitri - najbolj zgovornega od vseh učencev," je dejal Lindtner.

Vendar pa želim vztrajati pri svoji različici, da je bil Pavel resnično realistična oseba. Ali ima Lindtner prav ali pa imam jaz prav s pogledom na Pavla, ali je obstajal ali ne, po mojem mnenju ni pomembno, pomemben je le resnični Jezus (s svojo skrbjo), ki je bil pred Pavlom in z njim nima nobene zveze. Po mojem mnenju je to v moji različici bolj jasno. Oglejte si tudi, kaj si drugi mislijo o Pavlu v opombi [125](#).

b) Pavlova vloga pri Jezusovem razkroju v: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (angleščina: 2007).

Ne le angleško-judovski talmudist na londonskem Leo Baeck Collegeu Hyam Maccoby, predvsem domneva, da je Jezusova smrt na križu kot "žrtev na križu, za katero si je Jezus namenoma prizadeval", Pavlova konstrukcija - in na tej podlagi tudi vse, kar danes štejemo za krščansko, tj. tudi celotna Nova zaveza. Seveda so bili v to lahko vpleteni tudi Pavlovi sodelavci. Dolgo je obstajal sum, da je naša vera le boljši poznoantični skrivnostni kult, zdaj pa postaja očitno, da to dejansko je in kako je vse skupaj povezano. Razlog: Pavel je kot otrok in mladenič odraščal v Tarsu v Kilikiji, kjer je bil impozanten praznični kult v čast boga Atisa (in tudi Adonisa), ki je prav tako doživel krvavo mučeništvo. In mlademu Savlu je bilo to gotovo tako všeč, da je Jezusovo smrt na križu, ki je ustrezala Attisovemu kultu, vzela za osnovo kulta okoli Jezusa. Ko torej Lindtner reče "Jezus je Buda", Maccoby reče - in to je točno - "Jezus je Attis".

S tem "dodatkom" je Pavel ustvaril novo religijo (ali celo poznoantični skrivnostni kult), kot jo poznamo danes, ki nima nobene zveze s predanostjo resničnemu Jezusu [161](#).

Pavlova ideologija - Jezusova ideologija (izraz "ideologija" [153](#) je tu uporabljen nevtrarno v smislu "nauk o idejah").

A. Pavlova ideologija: problem "spolne zlorabe" je obravnavan posredno.

1. Bog nam je dal moralne zapovedi, vendar je človek po naravi šibak in nagnjen k grehu. Zato potrebuje odrešitev, da po smrti ne bi bil obsojen na večno prekletstvo v peklju. S svojo žrtveno smrtjo na križu je Jezus 170 tako rekoč odkupil to odrešitev za nas in tako naredil Boga usmiljenega.
2. To odrešenje nas zavezuje k moralnemu delovanju tukaj in zdaj, tudi v spolnosti. Zato so v Pavlovi ideologiji grehi, povezani s spolnostjo, in ustrezne prepovedi.
3. Toda po izkušnjah ljudje - kot sem rekel - vedno znova kršijo božje zapovedi. To kršenje zapovedi pa je že od vsega začetka vračunano v "pavlinško ideologijo", saj je Pavel moral vedeti, da prepovedi in z njimi povezani iracionalni, tj. nesmiselni strahovi nikoli niso zares pomagali, zlasti ne pri vprašanih spolne morale. Kršenje prepovedi je torej del koncepta, zato se že od začetka nihče ne trudi poiskati primernih načinov, da bi se zapovedi lahko zares upoštevale.
4. Vsaj tisti, ki verjamejo v Boga in v odrešitev za boljše življenje po smrti po Jezusu, so lahko prepričani o Božjem usmiljenju in odpuščanju, ki nam ju je Jezus zaslužil s svojo žrtvijo na križu. V vsakem primeru je posredovanje odpuščanja z obetom boljšega sveta po smrti (v katerega lahko verjamemo ali pa tudi ne) patentiran poslovni model v Pavlovi ideologiji 125.

Pavlova ideologija govori predvsem o skupnosti 123 (ali celo - bolj očitno - o članstvu v klubu), v kateri se v vse to verjame in v kateri se moli za čudeže, da bi bilo vse boljše, zlasti na področju morale.

B. Jezusova ideologija: problem "spolne zlorabe" je neposredno obravnavan!

Jezusova skrb ni tipična religija posmrtnega življenja, temveč izvorni judovski pristop k življenju tukaj in zdaj. Jezus je domneval, da je vsak človek po naravi dober in zato tudi visoko moralen 115. Toda ta moralna drža je običajno namerno ali iz malomarnosti uničena, v njegovem času predvsem z izsiljevanjem (danes bolj z manipuliranjem, 119 tako da si zlasti dekleta domišljajo, da to počnejo prostovoljno) v smeri navidezne morale ali celo nadomestne morale 127 in ne razumne prave morale. Jezusov cilj je bil izpolnjenost človeštvo, to pa je najbolje doseči, če so odstranjene ovire za pristno moralno v odnosih med spoloma. Za nas bi to danes pomenilo, da ne bi več manipulirali z mladimi s prisilami, strahovi in lažnimi kašipotmi, ampak bi jim dali ustrezne informacije o pravi in lažni morali s sovražnostjo do telesa, ki je značilna za to lažno moralno, ter o prednostih prave morale brez sovražnosti do telesa. Tako lahko slednje postane tako privlačno, da se ga celo živi z velikim veseljem in da pride tako rekoč do izrazitega veselja do <božjih> zapovedi.

Morda lahko rečemo, da gre pri Pavlovi ideologiji za terapijo, da lahko ljudje živijo z zlorabo spolnosti, medtem ko bi bil Jezusov duh preventiva, da je življenje brez takih grehov tako vznemirljivo in privlačno, da do njih sploh ne pride. Pri tem ni tako pomembno, ali ljudje verjamejo v Boga ali ne, ali imajo pravo vero ali ne ali pa je sploh nimajo. Glavna stvar je, da je veselje biti človek 109 brez greha v konkretnem življenju, ker je to v Jezusovem smislu in na splošno Njegov cilj - in to za vse ljudi!

Prav tako ni pomembno, kako je Pavel prišel do svoje nove "naloge", potem ko so ga, kot piše Maccoby, "zavrnil" farizeji. Verjetno se je pri njih prijavil za učenca, vendar ga preprosto niso hoteli, ker se jim ni zdel primeren.

V Apostolskih delih je zapisano, kako se je Savel, ki je sprva preganjal Jezusove privrženke, spreobrnil, ker naj bi doživel znano izkušnjo v Damasku, kjer se mu je prikazal vstali Gospod.

Res pa je, da ta Pavel ni nikoli prenehal preganjati Jezusovih privrženecv ali jih "narediti neškodljive", spremenil je le metodo in zdaj nadaljuje izkoreninjenje resničnega Jezusa z drugimi sredstvi: Tako je bila izkušnja v Damasku s spreobrnenjem le utvara, saj zanjo ni bilo nevtralnih prič. Vendar mu ni uspelo prevarati vseh, zlasti kristjani v Jeruzalemu pod vodstvom Jakoba, Jezusovega brata, ki o Pavlu nikoli niso imeli dobrega mnenja. V vsakem primeru je s pretvarjanjem izkušnje v Damasku in pretvarjanjem, da je imel videnje vstalega Jezusa z ustreznimi razodetji, ter s pretvarjanjem, da je zvest liniji Jezusovih privrženecv, tako rekoč ubil dve muhi na en mah: prilizoval se je številnim starim vernikom Jezusa in pri njih pridobil verodostojnost, nato pa jim je svoj pogled na Jezusa vsilil kot edini pravi pogled nanj.

Paul je bil tako rekoč predhodnik kanclerskega vohuna Güntherja Guillaumea (1927-1995), ki je bil v resnici vedno agent NDR (1956-1974) in ki se je kot navidezni begunec iz NDR pridružil SPD ter mu je z organizacijskim talentom in tudi tu navidezno zvestobo SPD uspelo pridobiti zaupanje vodstva stranke in tudi takratnega kanclerja Willyja Brandta ter celo postati njegova desna roka.

Toda če bi bilo kaj takega z Guillaumom vse! Paulus je bil tudi predhodnik poročevalca in novinarja Claasa Relotiusa, ki je do svojega "razkritja" leta 2018 za nemško revijo SPIEGEL in druge revije pisal čudovite reportaže z vsega sveta, ki so bile tako vrhunske, da je prejel celo številne nagrade. Le da so bile te reportaže pogosto delno ali celo povsem izmišljene, ali pa je intervjuval in pisal o ljudeh, ki sploh niso obstajali, ali pa je spreminjal izjave resničnih ljudi. Postavlja se vprašanje, zakaj je Relotius tako dolgo ostal neodkrit. Mislim, da je Jörg Thadeusz, nekdanji moderator podelitev novinarskih nagrad in član žirije za nemško novinarsko nagrado, našel po mojem mnenju verodostojen razlog: "V postopku izbire za novinarske nagrade se

"utrudi" določen pogled na svet. Nagrado prejme vsakdo, ki "to podoba čim boljše potrdi s privlačno zgodbo". Ali je torej Pavel tudi boljše razumel, kaj so si ljudje v tistem času želeli, kot Jezus, hišni graditelj iz Nazareta, in jim je zato ponudil "bolj sprejemljivo teologijo" kot Jezus? In ali ne bi bilo tako tudi danes? (Opomba: Po mojih izkušnjah pa mladi, ki imajo pred seboj še "vse", razmišljajo drugače - še vedno so dovzetni za visoko utopijo!)

Vsekakor Günter Guillaume in Claas Relotius pri svojem delu kot agenta oziroma novinarja nista naredila nobene prave škode, saj nista mogla storiti veliko. Pavel je bil povsem drugačen! Jezusovo revolucionarno zavezo k novemu človeku, ki ga ne določajo več zločinci in prestopniki, je spremenil v v bistvu blede in, vsaj v nasprotju s tem, kar je imel v mislih Jezus, razmeroma lahko poznoantično skrivnostno religijo, po kateri je na koncu v bistvu vse ostalo enako - razen novega naslova "evangelij Jezusa Kristusa". Pavlova velika poteza je bila predvsem ta, da je Jezusovo smrt na križu v boju proti demimondski mafiji na novo interpretiral kot krvavo žrtvovanje, ki ga je Jezus izbral prostovoljno, tj. kot žrtveno smrt, kot jo je poznal tudi od boga Atisa v svoji domovini Tarzu in Kilikiji.

Tako so Pavel in njegova "ekipa" (ali tudi njegovi sodelavci) [150](#) izdelali "Kristusa", torej Jezusovo podobo, točno takšno, kot so jo želeli naročniki. Seveda niso ravnali neumno, zato so v tega Kristusa vključili spomine na resničnega Jezusa, kolikor so še obstajali v ustni ali morda pisni obliki "med ljudmi". Morda je bilo tudi pravo tekmovanje, kdo je v vero Jezusovih privrženec uspešno vpeljal najbolj nore zgodbe? Pri tem morda niso vzbujali sumov ali pa le malo, saj so morebitne konkretne spopade z deminentno mafijo, ki so se jih še približno spominjali, nadomestili s precej splošnimi frazami "proti zlu", ki so zvene kot pravi Jezus, vendar niso nikogar več prizadele, predvsem pa nikakor niso motile dogajanja deminentne mafije.

In tu se pojavi danski raziskovalec sanskrta Lindtner s svojimi ugotovitvami, da je Nova zaveza v veliki meri plagiat starejših budističnih besedil. Ta besedila so bila skupaj s sklicevanji na judovsko Sveto pismo podlaga za povsem nov pogled na Jezusa, ki ga je uredila "Relotijeva uredniška skupina", v kateri je bil Paul tako rekoč "generalni izvajalec" ali vsaj generator idej po vseh pravilih te umetnosti. Takratni privrženec resničnega Jezusa o njem niso vedeli veliko, morda so ga kdaj slišali med njegovimi govori v sinagogi ali v puščavi, sicer pa o njem niso vedeli ničesar ali skoraj ničesar, kar se danes verjetno ne dogaja več. Danes so namreč mediji vedno pripravljene poročati o nekem, ki na nek način pritegne pozornost. Tako so Jezusovi nasprotniki lahko v svet poslali ponarejeno zgodbo o Jezusu.

Datumi nastanka teh spisov se verjetno ujemajo s številnimi datumi, ki so jih ugotovili današnji teologi, **le da ti spisi niso bili napisani kot propaganda ZA**

Jezusa, ampak kot prefinjeno delo dezinformacije PROTI Jezusu 149, vse-kakor proti resničnemu ali pristnemu Jezusu. In tako je Jezus ne le postal Božji sin 23 (po znanem poznoantičnem vzorcu, tj. na primer z rojstvom iz Device in božanskim očetom), ampak so se v avtorje spremenili tudi njegovi učenci, ki so bili seveda tudi očitvidci. Na ta način so postali tudi dovolj ugledni, da so veljali za resnične in si nihče več ni upal dvomiti o njih. Toda Jezus ni bil Božji sin (ali v najboljšem primeru Božji otrok, saj smo vsi Božji otroci) in zapisov Nove zaveze niso napisali Jezusovi učenci, kot smo že omenili. Običajno se ta psevdoepigrafija, da so bili avtorji evangelijev Jezusovi učenci, torej očitvidci, vedno nekako "pobožno" utemelji, vendar menim, da je to pretvarjanje le še ena spretna zvijača mafije.

To je vprašanje o tem, kdo je napisal Novo zavezo, in tudi vprašanje o tem, kaj je bil resnični Jezus. V tistem času je torej šlo za resnično revolucionaren pristop, vendar se vplivni krogi s tem niso strinjali in so se obrnili, preden je bilo zanje prepozno, podobno kot v zgodbi o Suzani. In Jezusov vzrok je bil popolnoma razblinjen, saj se je spremenil v razmeroma neškodljivo skrivnostno religijo, ki je bila v tistem času precej značilna.

V vsakem primeru je mafiji postopoma uspelo čim bolj izbrisati spomin na resničnega Jezusa in tako rekoč popolnoma onemogočiti njegovo vpletenost - mafija je preprosto brezvestno združenje 154.

Vendar pa bi se rad na tem mestu dotaknil morebitnega vprašanja, ali so bili Pavel ali Savel in drugi avtorji svetih spisov naše krščanske vere res tako skrajno zlobni, kot se zdi na prvi pogled. Mogoče je tudi, da so bili le naročniki zares zlobni in so z lepimi in zelo humano zvenečimi razlogi uspešno priklenili na svoje vozove Savla in ustrezne strokovnjake budistične in judovske religije. Lahko bi jih prepričali, da so Jezusove ideje še vedno zelo polovičarske, kratkovidne in grobe ter da bodo povzročale nepotrebne konflikte med dobrimi državljani, zato jih je treba spremeniti in postaviti na bolj izpopolnjeno in civilizirano raven. Prav tako ne smemo pozabiti, da sta v prevaro vedno vpletena dva človeka, in sicer tisti, ki vara, in tisti, ki želijo biti prevarani - ker v resnici ne vedo za nekatere stvari, ki jim v življenju niso šle najbolje od rok, in zato z njimi nočejo imeti ničesar več opraviti. V tem pogledu imajo tradicionalne religije vedno tudi "lahko igro" 131 Tako je lahko samo Pavel, ki je bil na neki način tudi verski genij, z veliko predanostjo v celoti razvil svojo "novo razlago". Le da je bil žal prevarant, in avtorji evangelijev so bili prav tako prevaranti. In ne nazadnje se moramo Pavlu zahvaliti za mizoginijo, sovražnost do žensk in antisemitizem v naši krščanski veri vse do danes. Tudi pri Jezusu obstajajo zapovedi, vendar so bolj v smislu "pravil za razumno in uspešno življenje", ne za omejevanje človeka, ampak za njegov polni razvoj - vendar jih je treba poznati že od mladosti, da se človek lahko ustrezno uredi.

In tu bi rad navedel razloge, zakaj se ne sklicujem na Novo zavezo ali pa le

v zelo majhnem obsegu in se raje poslužujem drugih virov: Vsi spisi Nove zaveze se mi zdijo nezanesljivi. Vsi so skonstruirani v smislu Pavla in mafije ter "očiščeni" tistega, kar je bilo še znano o resničnem Jezusu in kar avtorjem ni ustrezalo. Kadar pa to čiščenje ni bilo uspešno, ker je bil dogodek preprosto preveč znan, je prišlo vsaj do reinterpretacije. Glej tudi opombo [159](#).

c) In tako naše današnje krščanstvo nima nič ali skoraj nič skupnega z resničnim Jezusom!

Namesto da bi obnovili prvotne judovske vrednote, kar je Jezus očitno želel, so kristjani ustvarili novo religijo, ki z njegovim namenom nima (skoraj) nič skupnega.

Ne samo nasprotniki vere, ki trdijo, da zgodbe o Jezusu v Novi zavezi nimajo zgodovinske podlage, ampak verjetno tudi večina teologov močno dvomi, da je resnični Jezus zgodovinska podlaga Nove zaveze. To torej pomeni, da je vsaj po njihovem mnenju večina tega, o čemer nam poroča Nova zaveza, bolj ali manj prosto izmišljena ali prevzeta iz drugih verstev ali pa je tudi namerno ponarejena [149](#) konkretnega Jezusa, ki je nekoč dejansko živel in deloval. Tako so teologi ob dopolnitvi besedila na strani 5 o "poznoantičnem misterijskem kultu" že zdavnaj izvedeli več:

- Jezus iz Nove zaveze nima nič ali skoraj nič skupnega z resničnim Jezusom, ki je nekoč živel. Teologi zato razlikujejo med "Kristusom Nove zaveze", tj. "Kristusom oznanila (ali tudi gr. Kerygma)", in "zgodovinskim (ali historičnim) Jezusom" [67](#). In tako ti kritični teologi: "O zgodovinskem Jezusu se ve toliko kot o ničemer". Vsekakor evangeliji niso biografije Jezusa [158](#). Krščanski "fundamentalisti" pa jih (ali celo Novo zavezo) še vedno jemljejo dobesedno.
- Učenje o Jezusovem samožrtvovanju za namen sprave človeštva zagotovo ni bilo v mislih resničnega Jezusa. Tako nikoli ni bilo Gospodove večerje z dobro znanimi besedami ustanovitve.
- Največ 5 % vseh Jezusovih besed v Novi zavezi je resničnih Jezusovih besed (po mnenju protestantskega poznavalca Nove zaveze Gerda Lüdemanna). O "zmedi" v zgodnji cerkvi s. [151](#).
- Nihče ne ve, kdo je napisal Novo zavezo, vsekakor pa avtorji evangelijev niso bili Jezusovi učenci, po katerih so znani. Gre za psevdopigrafijo, torej za ponarejanje imen. Prav tako nihče ne ve, kako so ti spisi prišli v Jezusove cerkve, ki so obstajale kmalu po Jezusovi smrti, da so bili sprejeti.
- V Jezusovem času je bil človek lahko dober Jud z vero v posmrtno življenje ali brez nje. Zato je razumljivo, da resnični Jezus ni skrbel za vero v posmrtno življenje, ampak za boljše življenje tukaj in zdaj.

- Pravzaprav je pravi utemeljitelj naše vere Pavel, ki se je kristjanom pridružil le nekaj let po Jezusovi smrti in je bil v svojem nauku do resničnega Jezusa precej ravnodušen. Zato pravzaprav nismo "kristjani" (če za enkrat pustimo, da je "Kristus" ime za Jezusa), ampak pavlisti, torej ne jezuiti, saj je naša vera Pavlov nauk.
- V ozadju sedanje krščanske ideologije je predvsem grška filozofija, vendar Jezus s tem ni imel ničesar skupnega, saj je bil navsezadnje Jud
- Mnoge podobnosti s starejšim budizmom so nedvomne.

Medtem pa vse to vedo vsaj velike cerkve s svojimi teološkimi fakultetami, zagotovo tudi državne univerze.

Trezno gledano je krščanstvo, kot ga poznamo danes, sinkretizem ali "mešanica prepričanj" iz vsebin judovske religije, budizma in poganske religije Jezusovega časa.

d) Vendar (upajmo, da vedno) obstaja rešitev

Zato je treba za vsako ceno odpraviti spomin na resnično Jezusovo vpletenost; tudi njegova damnatio memoriae je vsaj doslej zelo dobro uspela. Toda mislim, da je tako kot v vsakem kazenskem primeru: tisti, ki želijo zakriti vse sledi in odpraviti vse posredne dokaze, ki kažejo na pravi potek dogodkov, ne morejo biti tako popolni. Vedno nekaj spregledajo ali pa nikoli ni mogoče popolnoma odpraviti vsega. Tako me je ta renski kmet, moj sosed, usmeril na pot, da sem zgodbo o grehu iz 8. poglavja Janezovega evangelija videl na drugačen način. Nenazadnje se mi zdi, da sem v tistem času dosegel vrhunec zaničevanja žensk, saj tudi v drugih pogledih niso imele veliko veljave.

Morda pa so bili v tistem času med pisci Nove zaveze zvesti privrženci resničnega Jezusa, ki so v besedila vpletli odlomke, ki so kazali na resničnega Jezusa, da so ga poznejši privrženci lahko odkrili, čeprav jim to ni uspelo? Takšne "postopke" poznamo tudi iz današnjega časa: med kitajsko kulturno revolucijo je bilo na primer treba uničiti vse stare kulturne dobrine. Iznajdljivi in spretni "uničevalci" so neprecenljive stele s Konfucijevimi napisi prekrili s štukom in nanje naslikali Maove citate. In Maovih citatov ni bilo dovoljeno uničiti. Tako so bile Konfucijeve stele ohranjene, saj so poznejše generacije zlahka odstranile štukature. Tako je tudi s starodavnimi besedili: Prepoznati in najti moramo le prave namige in sledi ter jih pravilno interpretirati. O tem, kaj ni v redu in kaj ni res, pričajo nerealne zgodbe o čudežih. V mislih imam tudi Pavlovo izkušnjo v Damasku in razodetja, ki mu jih je dal domnevno vstali Jezus. In kot namig, kaj je pri Jezusu prav in resnično ter kaj je posebno, mi je na primer tudi zgodba o tem, kako prepozna resnično ozadje nameravanega kamenjanja "grešnice" in jo s svojim pogumnim posredovanjem reši pred kamenjanjem. Da, česa

takega ali podobno konkretnega ne poznamo od nobenega drugega ustanovitelja religije, ne od Bude ne od Mohameda. To je zame skoraj zanesljiv dokaz, da smo torej na vročem tiru resničnega Jezusa [122](#).

Seveda lahko rečemo, ali je to vse, kar je Jezus? Mislim, da vsi, ki tako govorijo, ne razumejo, kaj je "genij". "Genialnost" ne pomeni razvijati in razglašati velikih in visoko duhovnih idej o Bogu in človeku, temveč, kadar je nekaj narobe ali preprosto bolno, poiskati pravo "akupunkturno točko" za to in jo tam uporabiti. Težavo primerjam s težavo, ki se pojavi pri avtomobilu ali računalniku. Ne gre za to, da bi se navduševali nad veliko idejo o avtomobilu ali računalniku in govorili o najboljših avtomobilih, temveč za iskanje konkretne napake in njeno odpravo. To pa lahko zahteva bolj spretnost in ročno delo kot pomembne akademske raziskave in vpogled, poleg tega pa morate biti včasih pripravljeni stopiti pod avto in se umazati. In takšno mojstrstvo po mojem mnenju v celoti velja za Jezusa, ki je našel tako ključno točko in jo skušal rešiti. In ni se ukvarjal le z banalnim odrekanjem impulzom, torej s tem, da nečesa ne naredimo, ampak tudi s prednostmi splošne korektnosti. Predstavljajmo si, da se vsi popolnoma zanesljivo držijo božjih zapovedi. To pomeni, da se nikomur ni treba več bati, da ga bo drugi kršil - in kakšna varnost in svoboda bi to pomenilo! Zelo veliko vlogo ima visoka spolna morala [160](#) - upam, da sem tukaj verodostojno pojasnil prednosti tega.

Jezusu je bilo zdaj preprečeno, da bi jo razrešil - zato moramo nadaljevati prav tu in seveda tako, kot se spodobi za naš čas. Kajti težava, s katero se je srečal Jezus, še vedno ni bila rešena!

B. Kazenski primer "spolne zlorabe" in koncept rešitve

Res ne želim biti Savonarola (spokorni pridigar v Firencah 1452-1498) in zato nikomur ne želim očitati ničesar iz njegove preteklosti, skrbi me le, da se ne bi vedno znova ponavljalo vse negativno, čeprav bi se to pogosto dalo zelo preprosto spremeniti. In zdaj mislim, da je najpomembnejše, da bi morali preprosto pogledati, zakaj se "nekaj negativnega" dogaja in kako bi lahko šlo drugače in bolje.

Zato si ga oglejmo!

Kadar odrasli spolno zlorablajo mlade, je splošno sprejeto, da je to kaznivo in da so tisti, ki "storijo" takšno zlorabo, zdaj kaznovani, vsaj kadar zloraba postane očitna. Ko pa odrasli učijo mlade, naj se zlorablajo med seboj, to zdaj velja za normalno in celo dobro "sodobno pedagogiko", ki jo podpira tudi domnevno ugledna znanost (glej [naturalistično zmoto 117](#)). Vendar pa menim, da so nekatere od teh stvari povsem kriminalne in **psevdoznanstvene**. Vsaj dokler se mladim ne ponudi alternativa, ki bi bila vsaj tako privlačna kot priročnik za vzajemno zlorabo, je očitno, da gre za manipulacijo. In kdor bi lahko ponudil takšno alternativo, pa tega ne stori, na primer zato, ker se ne čuti odgovornega, čeprav bi že obstajala možnost

mediacije, ali ni tudi on kriminalce? Za tatvino velja rek: "Ograja je prav tako slaba kot ograja" - ali ne velja ta rek nekako tudi za tistega, ki z ničemer ne omogoči zlorabe? **Vsekakor so mladi po mojih izkušnjah učitelja precej odprti za alternativo, glej str. 47.**

1. zlasti mladi so zelo moralna bitja!

Težava pri tej točki je predvsem v tem, da naj bi bilo zagotovljeno splošno znanje o spolni moralni mladim, torej o tem, kakšni so današnji mladi in kaj si želijo. Toda v pogovoru na štiri oči (če je to sploh mogoče) je vse povsem drugače - vsaj v veliki meri! Medtem ko to pišem, sem na potovanju v Južni Ameriki in hitro pridem v stik z drugimi ljudmi, kar je doma v Nemčiji težko ali nemogoče. Na primer v Limi s čudovitim dekletom iz severne Nemčije, maturantko, ki je bila ravno na potovanju okoli sveta. Po naključju smo prišli tudi do "moje teme". Glede na to, da me je pri pouku verouka zanimala prava monogamija, sem mu pravkar povedala svoje zamisli o privlačnem odrekanju nagonu, pri čemer sem prepletla tudi kazalec in sredinec, da bi nakazala, kako bi "on in ona" lahko bila tudi skupaj - le s stikom kože in brez penetracije, saj v tem položaju penetracija sploh ni bila mogoča. Nato sem odmisli (mladostniško nedolžno zaskrbljenost), s katero je deklet začelo, z besedami "kdor vse prepoveduje, doseže le to, da se na koncu vse naredi" 157 - in imel sem občutek, da se je dekletu v glavi nekaj "zataknilo". Nekako se je zdelo, da se je z dekletom zgodilo nekaj podobnega osvoboditvi, saj na fotografiji (ki jo je spontano in očitno želela posneti) sploh ni videti zavrnjena in razdražena, prej nasprotno, vsaj tako se mi zdi ... Po takšni izkušnji bi v vsakem primeru rada spet postala učiteljica! Poleg penetracije in zadovoljstva pa obstaja še cela vrsta drugih možnosti užitka v lastnem telesu in telesu drugega, o katerih lahko mladim pripovedujemo. Prav tako jih lahko spodbudite k skupnemu doživljanju lepote narave in kulture. Nekateri bi mi radi rekli, da sem iluzionist, ker je danes z mladimi vse popolnoma drugače - toda takšno srečanje, kot je bilo s tem maturantom, me znova utruje v prepričanju, da "v teh stvareh" danes ni nič drugače, pred nami je le tipičen "pojav spirale tišine" (po anketarju Noelle-Neumannu). In ko pomislim, kako dobro bi se lahko danes "v teh stvareh" skliceval na "prvotno judovsko vero"!

2. kot da obstaja mafija, ki zvičajno uničuje visoko moralno mladim.

Zdaj poznam na primer knjigo Petre Reski (rojene 1958) o mafiji v Italiji ("Mafia. Von Paten, Pizzerien und falschen Priestern") in vem, kako segajo roke te italijanske mafije povsod kot roke hobotnice, torej tudi k nam. V WELT-u z dne 28.5.2019 je objavljen tudi članek Julije Smirnovne "Ruska mafija je vseprisotna na Zahodu" o tem, kako se je ruska mafija infiltrirala in nas obvladuje. Toda v bistvu je vse tukaj zame zelo skrivnostno, na primer, kako mafija deluje, kako je vodena, kako ji uspeva pridobivati nove člane. Ali je voden po hierarhičnem sistemu, tj. sistemu, podobnem katoliški cerkvi, v katerem je na vrhu vodja, vsi drugi pa delajo v smeri tega vrha kot v

grandioznem kolesju in jih tudi vodi? Ali pa je vodena kot država os, v kateri vsakdo - brez posebnega vodstva - opravlja svoje delo in tako prispeva k splošnemu dobremu - in v kriznih razmerah vzame v roke orožje in se bori, tudi brez posebnega poziva, da bi preprečil nevarnost za "državo"? Nimam želje ali interesa, da bi postal strokovnjak za mafijo in se poglobil v temo "mafija danes", zlasti ker ne vem, ali bi bilo to sploh koristno. Toda mafija ali ne mafija, vidimo učinke, ki so, kot da nam vlada mafija! V naslednjem okvirčku si oglejte precej domišljeno teorijo zarote - seveda gre za brezplačno fikcijo! Njen namen je le spodbuditi nas k drugačnemu izvajanju moralne pedagogike:

Fiktivna konverzacija Upper Devil - Polsvet Upper Mafioso

Obermafioso: Ne vem, kaj naj storim, ljudje so preveč moralni, iščejo le partnerja za veliko ljubezen, ničesar drugega nočejo. Zato ni žensk za prostitucijo in strank, ki bi potrebovale njihove storitve. Prostitucija preprosto ne deluje več.

Oberteufel: Vse kaže, da je res, da je bil človek ustvarjen od Boga (ali od Boga ali od narave, ni vprašanje) dober in zato tudi visoko moralen.

OM. Zagotovo pa mora obstajati način, kako zmešati to veliko človeško moralo, da se bo naš posel povečal? Dragi gospod glavni hudič, v takšnih zadevah vedno znate svetovati!

Najprej morate v ljudeh okrepiti zavest, da so zelo moralni. In potem jih moraš voditi k psevdomorali, to pomeni, da je prav neškodljivo in nedolžno, kar je nekako povezano s spolnostjo, zanje prepovedano ali kako drugače slabo. Kajti tisti, ki prepoveduje vse, tudi tisto, kar je pravzaprav neškodljivo in nedolžno, z največjo gotovostjo doseže, da bo vse sčasoma postalo 157. To je tako, kot če bi zamašili vse ventile v parnem kotlu, saj boste s tem zagotovo dosegli eksplozijo kotla.

OM. In kako vse to uresničiti v praksi?

Preprosto: predvsem mladi imajo velik moralni potencial. In videti morate, da se ta visoki potencial bolj ali manj nesmiselno zapravi, če ga vložimo v napačen predmet [147](#) to je v nekaj pravzaprav povsem neškodljivega in nedolžnega, in potem ga ni več za pravo moralo.

OM. Vidim, da to potem TDKSS ("telo del skrivanje sramota")!

S tem pa tudi sovražnost in napeto telo. Vse to je videti zelo moralistično in ljudje to fanatično zagovarjajo. Toda vse to nima prave moralne vrednosti. In tako dobimo nesmiselne strahove, ki so nujno potrebni za našo strategijo zla!

OM. In zakaj naj bi bili nesmiselni strahovi tako koristni za nas?

Mladi si pravzaprav želijo početi le neškodljive stvari, želijo videti, kako so drugi videti goli, in se želijo pokazati goli drugim. Seveda se želita zabavati tudi, ko skupaj gola skačeta z roba bazena v vodo - zato želita početi le povsem nedolžne in skoraj rajske stvari. In te jim je treba uničiti s prepovedmi, strahovi in gnusom.

OM. Vem, da so strahovi pred goloto neuporabni za pravo moralo, vsaj ne poznam nikogar, ki bi začel seksati, ker bi užival v goloti. In vem, da je veliko ...

Tudi tu velja pravilo starega kmeta: Nesmiselni strahovi [132](#) na eni strani so vedno moč in prevlada na drugi strani! Predvsem mladi imajo zdaj življenjsko energijo in želijo nekaj početi, navsezadnje jih zanima tudi nasprotni spol in želijo spoznati življenjskega partnerja ter ugotoviti, kdo je primeren.

OM. Razumem, in če spoznavanje nedolžnega in rajskega velja za nemoralno, potem je zaradi strahov pred tem tudi blokada, zato tega ne počnejo in potem samodejno počnejo ne tako nedolžno in ne tako rajsko, ko se to prilega.

Točno tako! Zato samodejno takoj začneta imeti spolne odnose, ker se to tako ali tako mora nekega dne zgoditi. Kaj še lahko storijo? In če jih bodo uspeli prepričati, da morajo seveda preveriti, kdo je pravi, potem jih bomo imeli tam, kjer jih želimo imeti: Velika ljubezen telesa in duše z enim samim partnerjem je izginila, ne obstaja več!

OM. Na ta način tudi pobožni ljudje, ki vzgajajo mlade v moralo, katere temelj je TDKSS/del telesa, ki skriva sram in strah, postanejo neposredno naši hlapci! Odlično!

In ker mnogi ne najdejo tako hitro zadnjega partnerja, ker nimajo sreče ali ker jim tudi seks z različnimi partnerji postane pustolovščina in zabava, bo kmalu prišlo do prostitucije in vsega, kar spada k vašemu poslu!

OM. Hvala za nasvet! Zato morajo zdaj moji mafijski sodelavci poskrbeti, da bo to delovalo, da bodo mladi ob goloti čutili gnus, strah in sram, zato v njej ne bodo uživali! To bo verjetno enostavno, saj je videti tako moralno. Dejstva, da je vse skupaj le navidezna morala, se ne bodo niti zavedali.

Ti občutki gnusa in sramu mladih pred spolnostjo imajo za vas še eno prednost: Izkušnja namreč je, da tisto, kar je pred puberteto obremenjeno s takšnimi negativnimi občutki, postane v puberteti in zlasti med prvo zaljubljenostjo še posebej zanimivo in fascinantno.

OM. To pomeni, da potem pride še en pritisk na spolnost - gospod Oberteufel, res ste odlični!

Tisti, ki so potem še vedno skeptični in želijo povedati kaj proti, in to so

predvsem otroci in starci, so zlahka utišani. Otroci naj počakajo in vidijo, ko bodo starejši, starim moškim pa se preprosto očita, da so pohotni, ker želijo videti le gole ženske in dekleta.

OM. Razumem, kmalu si nihče ne upa ničesar reči.

Obstaja še ena prednost: tudi tisti, ki ne verjamejo v Boga in imajo drugačno vero, se pridružijo, ker si vsi želijo biti moralni, vsaj na začetku in nato vedno vsaj navzven, da bi bilo videti, kot da so moralni. In končno, prepoved golote postane tudi javno pravo in kaznuje se, kdor jo krši.

OM. Toda nihče ne more nadzorovati seksa za zaprtimi vrati s komer koli, zato ga ne morejo prepovedati, še posebej zato, ker je še danes del pravice do spolnega samoodločanja.

Torej še enkrat: Preprosto morate mlade odvrniti od neškodljivih, potem pa bodo sami stekli v objem ne tako neškodljivih! In potem je "spolna samoodločba" čarobna beseda, s katero lahko opravičiš vse, kar počneš in k čemur želiš prisiliti ljudi! In kmalu si tudi tukaj nihče ne bo upal reči ničesar proti.

OM. Toda religije, kot je krščanska, zlasti katoliška, lahko s svojimi moralnimi pridigami še vedno uničujejo posel, kajne?

Ne oni, kje so njihove moralne pridige vodile k večji moralnosti? Poleg tega sem svojim subdevilom naročil, naj se infiltrirajo v vse religije po vsem svetu, vključno s katoliško, in jih razkrojijo od znotraj. Svoje diabolično delo so opravili odlično: zato v nobeni religiji ni resne znanstvene raziskave o tem, kako lahko mladi ljudje živijo pravo spolno moralo z veseljem in čutom za čast. To zelo ustreza religijam, saj imajo navsezadnje vse svoj dobiček, ko ljudje grešijo in se potem tudi počutijo grešne in slabe ter od tam potrebujejo tolažbo in odpuščanje ter upanje, da bo po smrti vse boljše!

OM. Imate prav, naš posel je tudi njihov posel, zato jim je najbolj v interesu, da se tu nič ne spremeni.

Ne pozabite, da je spolnost šele začetek. Zlahka se bo zgodilo še več, pri čemer imam v mislih predvsem posel z drogami.

OM. Hočete reči, ko ljudje začutijo, kako odlično je vse to, kar je pravzaprav prepovedano?

In še enkrat, vedno znova: za vsako ceno morate mladim preprečiti, da bi spoznali alternativo "zabave z moralo in vzdržnostjo" [155](#) in nato osebno izkusili, kako čudovito je to. Kajti osebne izkušnje so še vedno veliko bolj intenzivne kot kakršno koli blebetanje in na dolgi rok pokvarijo vaš posel, saj jih potem vendarle raje naredijo!

OM. Vidimo torej, da kršitve TDKSS/telesnih delov, ki skrivajo sramoto, niso samo odvratne in nespodobne, ampak so tudi v verski vzgoji prikazane kot greh.

Pravim vam, z vzgojo TDKSS namesto prave morale lahko lepo pokvarite celotno spolno moralo ljudi! In vse to je za zunanji svet videti tako zelo moralno!

Danes se pretvarjamo, da smo tako razsvetljeni, vendar se tega vprašanja nikoli ne lotimo na tak način:

Resnična spolna morala in lažna (spolna) morala "delov telesa, ki skrivajo sram" (ali TDKSS, glej str. 8!).

Prvič, kaj sploh je "prava (spolna) morala", o kateri govorimo tukaj? Mislim, da je to treba najprej razjasniti, da ne bi imeli neke površinske moralne navlake za moralo in potem zaradi nje streljali v prah - in to prav nič ne pomaga. Težava je v tem, da ima verjetno vsakdo različne predstave o tem, kaj je morala in kaj je moralno - in o tem se verjetno ne bomo strinjali. Skratka: Sam imam na tem področju enako stališče kot velike religije, da smo ljudje nagnjeni k monogamnosti in da zato seks sodi v zakon. Čeprav je danes veliko domnevno znanstvenih raziskav, da ljudje nismo nagnjeni k monogamiji, vse te raziskave spregledajo problem TDKSS. TDKSS potrebujemo verjetno zato, ker je monogamija vendarle naša naravna naravnost in ker je - preprosto in jasno - ne živimo pravilno. Ko na primer v živalskem vrtu stojimo ob ogradi z opicami, lahko pogosto vidimo, kako dominantni samec seksa z različnimi samicami. Živali se svojega vedenja ne sramujejo, kar je gotovo znak, da spolnost, ki jo tam prakticirajo, ustreza njihovi naravni naravi. Če bi mi ljudje živeli to živalsko spolnost, bi nas bilo sram - in to je znak, da živalska spolnost ni naša. Če bi bila naša, se je ne bi sramovali, tako kot se je sramujejo živali. Dejstvo, da se nekateri ljudje s takšno spolnostjo ukvarjajo javno, na primer v pornografskem poslu, s tem nima nobene zveze, saj je z nasiljem ali za denar seveda vse dovoljeno. In dejstvo, da ne le velike religije, ampak pravzaprav vse religije govorijo o monogamiji in da ta v resnici ne deluje, je prav tako lahko opaziti. Religije namreč pozabljajo, da zapovedi, prepovedi in zakoni niso dovolj, ampak da jim vedno pripada tudi "know how", to je, kako je mogoče zastavljeni cilj uresničiti. Vendar o cilju monogamije ni znanstvenih raziskav, kar kaže na to, da si je religije v resnici sploh ne želijo, ampak si želijo le negotovost v moralnih stvareh in končno slabo vest ljudi, ker niso ravnali v skladu z zapovedmi, torej če so naredili kaj narobe. To je tudi razumljivo, saj religije živijo od pogosto bolečega neuspeha mnogih ljudi z monogamijo - in njihov "poslovni model" je zdaj enkrat tolažba in obljuba, da bo enkrat bolje, in sicer po smrti, če bodo le pravilno verjeli. Torej: ljudje so očitno nagnjeni k monogamiji, kar pomeni, da imajo samo enega spolnega partnerja za vse življenje - razen v primeru vdovstva. In če v našem vsakdanjem življenju ni tako, potem to pomeni, da naj bi tako tudi bilo.

Kakorkoli že, zdaj lahko rečemo, kaj je prava spolna morala: "Kar služi tej

pravi monogamiji in s tem namenu monogamije, namreč rojevanju otrok in veselju zakoncev, je moralno, in kar temu ne služi, preprosto ni moralno." Tako preprosto je, ko imate trdno točko!

Kdor je do te točke vsaj površno prebral besedilo, je opazil, da se mi TDKSS (sram prikrivanja delov telesa, glej str. 8) kot moralna vrednota ne zdi preveč pomembna. Toda ali ni neodgovorno, če poskušamo zlasti mlada dekleta spodbujati k uživanju v goloti?

Tukaj je pogovor z materjo učenca: Pred mnogimi leti me je na roditeljskem sestanku vprašala o cilju mojih ur verske vzgoje. Odgovoril sem precej lahkotno: "Dekleta so vsa nekako shizofrena." Ona: "?????" Jaz: "No, panično se bojijo neškodljivega in rajskega, kjer bi lahko pridobili tudi koristno znanje o človeški naravi in navdihnili moške, ki se želijo sprijazniti z lepo moralo, in sicer "goli na plaži". Problematične stvari, kot je spolnost s prevečkrat vprašljivimi partnerji, ki jim včasih povzročijo tudi travme za vse življenje, pa so tisto, kar si želijo in počnejo." "In kaj hočeš storiti zdaj?" je rekla mati. Jaz: "Da dekleti delata druga za druga." Mati: "Če to zmoreš, si dober!"

Če ta pogovor z mamo zame ni visoka motivacija, morda celo motivacija par excellence - potem bi zdaj res morala biti nenormalna! In ja, mislim, da je "odprtost" lahko celo bolj nedolžna kot bolj ali manj prefinjena "preobleka". Vedno je odvisno tudi od tega, kako ženska ali deklica pripravi odprtost in kaj s tem želi doseči. Če moškega spomni, da je nekoč rekel, da se ženska lahko zanese na njegovo samokontrolo, to že vpliva na njegovo vedenje. In po mojih izkušnjah se lahko zanesemo na to, da so mladi, ki jih zanima prava morala, že zelo preudarni v morebitni odprtosti. Poleg tega, kako malomumno si predstavljamo, da je Bog, da bi morala, ki je v njegovem smislu, lahko delovala le z izdelki iz tekstilne industrije?

Toda ali ni TDKSS temelj človeške spolne morale?

V zvezi s tem navajam citat iz biografije prostitutke ("Venusdienst - meine Jahre als Hure", Karin Freiwald, str. 34f), na katero sem naletel po nasvetu prijatelja, saj je bila knjiga vsaj na začetku na internetu:

"Na neki spletni strani (www.basisreligion.de) (opomba: to je moja spletna stran!) sem pred kratkim našel argumentacijo na temo bimbos, ki zelo posrečeno opisuje korenine nekega vedenjskega odtisa: "Preden pa zavijamo nos nad takšnim domnevno nemoralnim dekletom, se moramo zavedati, kdo je tu pravzaprav nemoralen. Kako se je takšno deklica odrezalo v preteklosti? Ali ga niso že od otroštva učili precej suženjske morale z vsemi vrstami tabujev in strahov, kar je spodbujalo njegovo neumnost in naivnost? Ali ni vedno verjel, da je TDKSS utelešenje vse morale, zato ga ni poslal v napačno smer in ga naredil precej radovednega za več?"

Dragi bralec, lahko si predstavljate, da sem zelo ponosen, da me je prostitutka, torej ženska, ki bi to morala vedeti, potrdila v mojem mnenju, da

je sram skrivanja delov telesa le navidezen in da je morda celo kontraproduktiven za pravo moralo. 145! Ja, kako sploh pridemo do tega, da spolni sram kot moralo vsiljujemo zlasti dekletom, ko pa ni nobenega dokaza o "moralni hranilni vrednosti" TDKSS?

Koliko je to povezano z dejstvom, da se dekleta včasih še vedno zatekajo v prostitucijo kot ta "Venerina služkinja", prav tako ni raziskano. Vsekakor obstaja nekaj posameznih pobud, vendar so na splošno očitno tako malo premišljene in površne (tu mislim na primer na kampanjo "Brez seksa pred poroko", ki prihaja iz ZDA), da samo potrjujejo mojo tezo: Prava monogamija 120 očitno na koncu ni zares zaželena, tudi s strani tistih, ki so tu tako predani. (Prve strani "Venusdienst ...": <https://basisreli.lima-city.de/prost1.jpg> + <https://basisreli.lima-city.de/prost2.jpg>)

Tudi tega, da so vedno samo "slabi fantje" tisti, ki zapeljujejo dekleta za seks, ne vidim. Po navdihu Ortege y Gasseta, ki v knjigi O ljubezni, podrobneje opisani pozneje, pravi, da vsaj v večini primerov moški niso tisti, ki začnejo seksati, sem nekoč pregledala primere "prvih seksov", o katerih so mi tako poročali. Od dvanajstih primerov, o katerih sem izvedela, so bili le v treh primerih krivi moški ali fantje, v devetih primerih pa so bila dekleta tista, ki so prevzela pobudo in s tem sprožila akcijo! (Opomba: v vseh primerih ni prišlo do spolnega odnosa, v treh primerih so fantje celo zavrnili spolni odnos, ker niso želeli seksati z devico, vendar je bila volja deklet prisotna).

V sodobni seksologiji pa ravno spontani orgazem brez penetracije ni problem; v vsakem primeru bi bilo njegovo testiranje veliko bolj smiselno kot testiranje penetracije!

Kaj bi torej bila "prava morala" ali kaj bi vodilo k pravi morali?

Poglejmo si podrobneje, kaj se tam dogaja, kar sem opisal v pogovoru z materjo: Torej dekle, devica, začne spolni odnos z moškim samo zato, da bi ga "imela za sabo". Moški pogosto sploh ni podrobno obravnavan, dovolj je, da je morda prijazen, da zna dobro govoriti in plesati, da je dokaj dobro videti in da so vse za njim - vse to so precej površinske lastnosti. Do zdaj v življenju ni dosegel nobenega dosežka in ali ima občutek za odgovornost, za zdaj tudi ni pomembno. Vsaj ni pomembno.

In ker je podelitev spolnega odnosa, še posebej prvega, nekaj podobnega darilu ali nagradi moškemu, dobi darilo ali nagrado za NIČ, tako rekoč za NIČ. In seveda to opazi in pride do ustreznega odnosa ali izrazitega odtisa - kot pri vseh živih bitjih, torej "odtis z nagrado" - in nekateri moški takšne izkušnje potem tudi naravnost v svoj hobi. In roko na srce: ali si dekleta sploh želijo takšnega partnerja za vse življenje? Verjetno ne. Zakaj se torej strinjajo, da se moški oblikujejo na tak način, saj zagotovo noben moški po naravi ni površen in neodgovoren, še posebej ne do žensk?

In kako lahko dekleta zdaj vtisnejo drugo vrsto moških - spet po postopku

"vtiskovanja z nagrado"?

Seveda ne s seksualnimi izkušnjami, ampak z izkušnjami raja! S katerimi moškimi je torej ženska lahko resnično svobodna in odprta, ki se zabava z rajsko goloto, ki jo varuje, "ko to počne", in tudi sicer, s katerimi je lahko ženska resnično moški? - Toda pozor, moški se znajo tu zelo dobro pretvarjati, da so le prostaki in zato nočejo sejati, ampak le žanjejo <in ki potem pogosto tudi tiste, ki oglašujejo zavestno moralo in jo promovirajo, kjer je le mogoče, naredijo za slabe in žalijo tiste, ki oglašujejo zavestno moralo in jo promovirajo>. Ali pa tudi: želijo uživati vse ugodnosti, vendar ne storijo ničesar, da bi zagotovili, da se rajski svet dejansko uresniči. To so tudi moški, ki sploh ne iščejo pustolovščin, ampak preprosto iščejo dobro deklet za življenjsko partnerico. In kako lahko ženska ugotovi, ali je radost, da je v raju, le iluzija ali pa resnično pripada moškemu bistvu? Najprej se morate vprašati, ali je vaš fant res takšen ali pa to počne le zato, da bi vam ugajal. Če je res tak, potem ne bo iskal druženja le v zasebnem življenju (ker to ni umetnost, "človek" to rad počne), ampak se bo na splošno vedno poskušal dokazati kot pravi "zaščitnik in kavalir" deklet in žensk. Žal je tako, da dekleta in ženske težko živijo in doživljajo "naravno ženskost" kjerkoli same; v tem smislu je preprosto smiselno, če so vedno prisotna tudi "moška bitja" - kot nevtralni zaščitniki in kavalirji, tako rekoč. Torej, ali ima prijatelj takšno zgodovino (v smislu "preteklosti") za seboj in se je izkazal? Ali drugi o njem povedo kaj podobnega? Navsezadnje lahko zavede enega, toda ali lahko zavede vse ostale? Lahko bi tudi pripravili situacijo, v kateri bi to prepoznali ... In če bi z veseljem pri tem sodeloval, bi bil to morda znak, da je on sam "pristen" in tudi njegova morala - in da je torej njegovo vedenje pošteno ...

In v kakšno moralo so danes še vedno vzgojeni naši mladi? Ne takšni morali, ampak le - če sploh - psevdo- ali nadomestni morali, in sicer morali spolnega sramu, da vedno potrebujejo vsaj spodnje perilo, tako da genitalij in pri dekletih tudi bradavičk v nobenem primeru ne smejo videti drugi - in zagotovo ne pripadniki nasprotnega spola.

Toda to lažno ali nadomestno moralo je mogoče spremeniti v pravo moralo!

3. Resnična morala preprosto ne gre skupaj z nesmiselnimi strahovi.

Ko večina ljudi sliši za spolno moralo, jo (žal) takoj poveže z nekakšnimi strahovi, zlasti z nesmiselnimi, strahovi pa so nekaj negativnega. Vendar pa načelo dobrega oglaševanja velja prav za smiseln odnos do visoke spolne morale: "Nikoli negativno, vedno pozitivno!" Med nesmiselne (ali celo iracionalne) strahove spada predvsem strah pred "božjo kaznijo" za nemoralno vedenje, bodisi tukaj in zdaj zaradi nesreče bodisi šele po smrti zaradi dušenja v ognju pekla. Takšni strahovi so (seveda) nesmiselni in praviloma ne vodijo v pravo moralo, ampak v najboljšem primeru v

navidezno moralo in s tem tudi v nasprotno, ne nazadnje človek potem zelo pogosto vrže čez krov celotno religijo. In ker se to po mnenju teologov ne bi smelo zgoditi, ker bi bili potem cerkveni davkoplačevalci izgubljeni, ohranjajo tezo, da bo "dobremu kristjanu" vse odpuščeno s Kristusovo spravo, če bo le imel pravo vero. Lahko pa se - odvisno od veroizpovedi - osvobodi kazni - v prejšnjih časih z odpustki, danes pa z dobrimi deli (kakršnakoli že so). V bistvu gre za teologijo, ki je v resnici zabušantska!

V knjigi "What Money Can't Buy" (Michael J. Sandel, New York in Berlin) sem zdaj naletel na zanimivo misel o tem, da včasih možnost nagrade z denarjem negativno vpliva na idealistično naravnost. Harvardski profesor Michael J. Sandel navaja primer raziskave med prebivalci vasi Wolfenschiessen (2100 prebivalcev v osrednji Švici). Šlo je za vzpostavitev končne skladišča za radioaktivne odpadke, za kar bi bila idealna podtalnica v vasi. Ko je bil objavljen poziv k javnemu duhu prebivalcev, ker je treba odpadke nekje skladiščiti in ker bi bilo skladiščenje za prebivalce popolnoma varno, se je s tem strinjalo 51 % prebivalcev. "Očitno je njihov občutek državljanske dolžnosti prevladal nad zaskrbljenostjo zaradi tveganj. Ekonomisti so nato prisilo še posladkali: če bi Parlament predlagal umestitev jedrskega odlagalništva v vaši občini in ponudil vsem prebivalcem odškodnino v obliki letnega nadomestila - ali bi se strinjali? Rezultat: podpora je oslABLJENA, ne okrepljena. Finančna spodbuda je prepolovila stopnjo odobritve z 51 na 25 odstotkov. Ponujeni denar je zmanjšal pripravljenost državljanov, da sprejmejo repozitorij. Še več, ko so ekonomisti povečali znesek, je stopnja ostala nespremenjena. Prebivalci so bili trdno odločeni tudi, ko so jim ponudili 8700 dolarjev na leto, kar je več od povprečnega mesečnega dohodka. Do podobnih, čeprav manj dramatičnih odzivov na finančne ponudbe je prišlo tudi v drugih krajih, kjer so prebivalci nasprotovali jedrskim skladiščem." (str. 143f) Sklep: občutek za skupno dobro in finančna nagrada ne gresta skupaj, ponudba finančne nagrade uniči občutek za skupno dobro.

In mislim, da je enako z "našo temo": strah pred kaznijo in pristno moralno vedenje tudi ne gresta skupaj, nečesa pozitivnega - in moralno vedenje je navsezadnje nekaj pozitivnega - ni mogoče doseči z negativnim odnosom - in strahovi, seveda iracionalni strahovi, so zdaj nekaj negativnega. To lahko sprva deluje pri nekaterih ljudeh, zlasti pri mladih, ki imajo zelo trdno vero in ki (še vedno) vse, kar se jim govori, jemljejo za resnično vrednost v smislu pobožnih zgodb. Vendar se na takšno držo vsaj ne gre zanašati, saj se v primeru močne "skušnjave" - in skušnjava je danes na splošno ta, da vsi drugi dvomijo, ali seks sodi le v zakon - vedno pojavi dvom, ali niso te pobožne zgodbe le pravljice, ki jih ni treba jemati resno. Poleg tega naj bi bilo Božje odpuščanje tako ali tako zagotovljeno. Po "dejanju" pa se pojavijo novi strahovi, ker ima človek zaradi tega slabo vest, ker je razočaral Boga. Zato takšni strahovi in dobra moralna dejanja v bistvu nimajo veliko ali celo nič skupnega. Povezovanje morale (zlasti spolne morale) s strahom pred

kaznijo ni zanesljiv temelj za etično delovanje. Poleg tega je takšna povezava celo precej kontraproduktivna in s tem tudi smrtonosna za vsako pravo moralo, saj se z njo ne gojijo vrednote, ki bi morale stati v ozadju morale. Morala je veliko bolj povezana z etično držo, z občutkom časti in dostojanstva, z občutkom za estetik, lepoto in standard, z informacijami, inteligenco, modrostjo in veseljem do življenja - vse to pa daje tudi občutek resnične varnosti. S strahom pred kaznijo je vse to le porušeno in nikakor ne spodbujeno (kot morda mislijo nekateri maloumnii ljudje). Zdaj domnevam, da boljša, trdnejša in pronicljivejša kot so pravila visoke morale, več je mogoče, svobodnejši in bolj človeški postaja človek. Naenkrat postanejo možne stvari, ki danes veljajo za nemogoče.

Opomba o današnjem času: strahu pred kaznijo se mladi na splošno ne učijo več. Toda "nič" je tudi "nič", saj tako prepuščamo področje drugim, ki potem mlade učijo morale v njihovem smislu. Zdaj je treba dodati nekaj pozitivnega. Upam, da sem s svojim delom pokazal, da se je mogoče naučiti moralnosti ne le s strahovi, ampak tudi z "veseljem do moralnosti". In to je prav danes zelo dobro mogoče, ko se lahko končno enkrat zares pogovarjamo "o vsem" - in to že tudi z otroki. Se pravi, tudi njim že ni treba najprej povedati nekaj narobe!

4. ki ne more ostati le ravna, ampak lahko - očiščena in osvobodjena ponaredkov - šele zdaj zares pride do izraza.

Zato sem globoko prepričan, da bo pogled na svet po resničnem Jezusu verjetno imel povsem drugačno dinamiko kot pogled po idejah "dodatnega" Pavla.

Prijatelj se mi včasih posmehuje, da imam deviški tik. Toda tudi španski filozof José Ortega y Gasset (1883-1955) je imel eno (in ne samo on). Kako močno imajo zlasti najbolj osebne sanje in odločitve deviških deklet politično razsežnost, je povzel španski filozof: "Takšno je življenje: presenetljivo in polno poti, ki si jih nikoli nismo predstavljali. **Kdo bi verjel, da je nekaj tako neoprijemljivega in minljivega, kot so zračne oblike, 136 o katerih razmišljajo mlada dekleta v čistih sobanah, vtisnilo v stoletja globlje sledi kot jeklo boga vojne. 165 Od dotičnih tkanin skrivnih deklinških fantazij je v veliki meri odvisna resničnost prihodnjega stoletja!**" ("O ljubezni", Stuttgart 1954, str. 24)

V preprostem jeziku to pomeni: način, na katerega čista dekleta izberejo svojega prvega spolnega ali zakonskega partnerja, ne oblikuje le moških, ampak tudi zgodovino na splošno! Prav to želim povedati, ko priporočam, naj si dekleta ne izberejo kateregakoli partnerja, zlasti za prvo intimnost, predvsem iz razloga "da bo konec", saj bodo s tem najverjetneje "nagradila" napačno osebo, vendar tisto, ki ima resnično človeško, tj. tudi etično raven - in to je lahko le zakonec.

Kako bi izgledala naša religija, ki jo je doslej oblikoval Pavel, če bi jo zdaj

oblikoval Jezus? Jasno je le to, da to ne sme biti več religija v klasičnem smislu, torej z duhovniki in žrtvenim bogoslužjem, ampak mora biti nekaj takega kot odnos do življenja, katerega temelj je pristna etika in ki ga tudi ne razumemo kot prisilo, ampak kot osvoboditev od prisile in tudi od strahov.

Kaj pa festivali? Ali jih je treba ukiniti, kot je to v primeru Jehovovih prič? Nikakor ne! Ker festivali sodijo v življenje živih ljudi v vseh kulturah! Tako lahko božič seveda ostane, pred njim pa tudi advent, saj se bo v nekem trenutku rodil Jezus. Prvič, tudi v Matejevem evangeliju je še vedno različica, da je bil Jožef Jezusov oče, in drugič, devištvo in Božja Mati sta tako ali tako mitologija iz poganske antike, ki nas danes ne zadeva več. In na naslednji praznik ali bolje spominski dan: veliki petek. Vseeno lahko ostane, saj je bil Jezus resnično mučen in križan. Velika noč, praznik Jezusovega vstajenja, je nekaj drugega, zlasti ker ta praznik, kot ga razumemo, jasno sodi v Pavlovo ideologijo. Lahko pa postane praznovanje, da se z velikim petkom Jezusova stvar ni končala, ampak da se dejansko uspešno uresničuje v resničnosti našega življenja. To je res razlog za praznovanje! V tem smislu bi lahko nadaljevali s praznikom binkošti, ki ne praznuje več božanstva, imenovanega "Sveti Duh", ampak da smo zdaj napolnjeni s "svetim duhom", da bi v življenju ravnali etično in modro.

In praznovanja v življenju posameznika, zlasti mladega človeka? Krst seveda lahko ostane, vendar bi bilo treba izpustiti odlomke, ki spadajo v Pavlovo ideologijo, saj so povezani z vero. Po drugi strani pa bi bilo v skladu z Jezusovo ideologijo, če bi bili krščeni starejši, kot se je včasih dogajalo v zgodnji Cerkvi, in bi bili hkrati povsem goli (kot znamenje, da so presegli moralo, ki jo je predstavljalo spodnje perilo, in zdaj želijo živeti moralo iz pristnega "svetega duha" - bikini in kopalke so navsezadnje načeloma spodnje perilo). Po drugi strani pa pri obhajilu, kjer nam Jezus domnevno daje svoje meso, da ga jemo, in svojo kri, da jo pijemo, reinterpretacija ni mogoča, tu gre samo za vero, in to je jasno Pavlova ideologija. To ne ustreza resničnemu Jezusu, saj nikoli ni pripravil takšne večerje in ni želel, da bi jo pripravili tudi mi. Namesto tega - in to se veliko bolje ujema z belimi oblekicami deklet - bi lahko namesto prvega obhajila [48](#) imeli obnovitveni tečaj krsta! Kako bi bilo, če bi dekleta in fantje skupaj s spremljevalci po lastni izbiri - in seveda z nekaj starši - ponovili krst goli v bazenu ali drugem primernem vodnem telesu, pri čemer tokrat ne bi bilo obreda polivanja z vodo, ampak bi bila v ospredju zabava in veselje do telesa in do vode? To pomeni, ko resnično praznujejo svojo človeškost in zavestno moralo, ki so jo seveda prej spoznali v razredu in ki si jo zdaj resnično želijo! In ko je tega "krsta" konec, se dekleta in fantje ponovno oblečejo, fantje dodatno oblečejo bel pas, starši in prijatelji, ki z avtomobili čakajo pred bazenom (ali pa so bili morda prisotni tudi v bazenu), pa jih odpeljejo v cerkev. Tam jih pozdravijo z zvonjenjem zvonov in se "v kaotičnem vrstnem redu" pod rjoventjem orgel premaknejo skozi cerkev do sprednjega dela. Tu bi potem morda ustrezal

kratek govor cerkvenega voditelja in molitev blagoslova iz zgodnjekrščanske konfirmacije. 168 Da, to bi bilo tu prav, še posebej, ker je očitno tudi veliko bolj popolna Jezusova ideologija, saj tu ne gre za ohranjanje vere, ampak za razrešitev inteligentnega etičnega življenja. Voditelj nato začne skupno pojedino, ki jo pripravijo starši, da si postrežejo v skladu s svojim poreklom in kulturo, z lomljenjem kruha kot v pripovedi o Emausih - to bi bil verjetno bolj obred v smislu resničnega Jezusa kot ta "zgodba o preobrazbi"! Morda bi se v njem celo ustvaril družinski občutek. In še enkrat, to seveda deluje le pri resnično vedoželjnih otrocih!

Namen in molitev blagoslova za inteligentno etično življenje

Presenetljivo je, da naslednje zgodnjekrščansko besedilo 86 očitno govori o nečem povsem drugačnem od tistega, kar danes vidimo v zakramentu potrditve 168, katerega del je tudi ta molitev blagoslova. Iz konteksta (Justin dial. 87,5 <Mg PG 6 683/684 A>) je povsem jasno, da takrat ni šlo za potrditev vere v koga ali v karkoli (verovanja sploh ni bilo), ampak za gotovost moralne drže in sposobnost, da to držo tudi razumno in ustvarjalno živimo. Če to ni prava emancipacija! Prav tako ni nobene omembe zaobljube blaženega. Tako se zdi, da ta molitev blagoslova še vedno pripada Jezusovi ideologiji in ne Pavlovi ideologiji - zato se popolnoma ujema s tukaj predstavljenim konceptom uspešnega človeka!

"Sveti Duh (ali tudi najboljša možna življenjska modrost) naj pride nad vas in moč Najvišjega naj vas obvaruje grehov (to je napak v vaših človeških odnosih)!

Najvišji večni Bog! ki si tem svojim otrokom podelil prerojenje iz vode in Svetega Duha, te prosimo: Izlij nanje svojega sedemkratnega Duha:

- ◆ duh modrosti in razumevanja. Da boste tako lahko ločili dobro od slabega, razumno od neumnega, resnično moralno od navidezno moralnega, problematično od neproblematičnega.
- ◆ Duh pravilne odločitve in vztrajnosti. Da sprejemate prave odločitve za vas, da ne počnete problematičnih stvari in da počnete neproblematične, in da vztrajate.
- ◆ Duh razločevanja in ponižnosti. Da prepoznate, katere ideje in nauki so dobri in koristni, in da ne tečete za lažnimi idejami in nauki. In da se vedno zavedate, da ne veste vsega in da zato tudi nimate popolnega pregleda ter da ste že od tam vedno odprti za pomembne nove stvari.
- ◆ Duh strahu pred Bogom. Da za vas v vseh okoliščinah veljajo Božje zapovedi ali celo pravila raja."

Zdaj pa za vsakega blaženega posebej:

"Označujem vas z znamenjem križa, to je z znamenjem tistega, ki se je do svoje smrti trudil za uresničitev ljubezni in ki naj bi mu bili izročeni."

Več o tem glejte v opombah [103](#).

Rezultat pedagogike, ki je blizu življenju, z razumnimi informacijami in brez lažnih strahov, se pokaže nekaj let pozneje:

Vizija deklice [165](#), ki je prišla v tretje tisočletje: "Modrost življenja in veselje do življenja namesto navidezne emancipacije."

"Ali nismo lažniva družba, ko gre za spolno moralo? Golota v javnosti je odklonilna, celo zakonsko kazniva, a če jo izvajate pravilno, je lahko povsem neškodljiva zabava in znak prave emancipacije! Toda seks z različnimi partnerji je sprejet, velja za normalnega in znak emancipacije, v šoli dobimo celo navodila zanj! Vendar pogosto prinaša travme za vse življenje in se smeji dekletom, ki verjamejo vsemu in se pustijo zapeljati v to - samo poiskati morate "blonde jokes". Tudi tako imenovani dokaz ljubezni zame sploh ni vprašljiv, to je vseeno vse samo znak neumnosti. Tudi če mnogi pravijo, "da", tako da penetracija brez poroke ali celo brez poročnega lista 80, bi morala imeti tudi žensko za njo kot znak njene zrelosti in njene odraslosti - Ni mi treba imeti ničesar za mano, tega res ne potrebujem, in tudi nisem pohoten. In poleg tega: pogledajte na Googlu pod "dražba" in "deviškost", po kakšnih cenah nekatera dekleta ponujajo svojo deviškost na internetu, koliko je vredna! Večina deklet pa nekaj tako dragocenega zavrže kot umazano krpo. Ampak z denarjem ali brez, to zame ne pride v poštev, nisem naivna in neumna kurba itd., ki bi se pustila prepričati v kakšno neumnost, na primer, da je seks z nekom drugim ali s kom drugim kot s pravim možem znak posebne emancipacije. In tudi jaz nimam suženjske miselnosti! V času suženjstva so lastniki ženske sužnje vedno uporabljali kot spolne sužnje, in ko je njihov mladostni čar minil, so jih združili z moškimi sužnji, da bi se lastnikom rodilo suženjsko potomstvo. Tako se zdi, da je v neštetih ženskah in dekletih, ki so bile v prejšnjih časih prisiljene delati kot sužnje, nekaj, kar danes dekleta delajo prostovoljno, nekaj suženjske miselnosti. Toda ne v meni! Po mojem mnenju gre za zlorabo spolnosti. V preteklosti so govorili o grehu, a to je. Beseda danes ni več v modi. Kakorkoli že, zame je ta seks brez poroke bolj značilen za sužnja. Pravzaprav je to, kar govorim, jasno tudi mojim prijateljicam, ampak zakaj vseeno začnejo seksati? Kdo je z njimi tako manipuliral, da se zdi, da jim je tako malo mar za njihovo čast, dostojanstvo in raven? Kakorkoli že, želim živeti pravo poroko in pravo ljubezen v svojem življenju. Vodi me narava, in ker je narava poskrbela, da lahko otroci "nastanejo" iz penetracije, po mojem mnenju penetracija spada v zakon. Mimogrede, (nadaljevanje na str. 38)

Hvalimo trdna pravila igre (če torej spolni odnosi sodijo v zakon): ne vse, ne nič! Ta prva omogoča izkušnjo opojnosti golote, opojnosti biti človek, opojnosti svobode, da, celo opojnosti resnične emancipacije! Tukaj: Par, ki se igra z žogo (ne ljubimca, ampak preprosto dva "različna" mladeniča!) v tržnem vodnjaku v Varbergu na jugu Švedske. Skulpture Brora Marklunda

Lepa izkušnja v zvezi s to sliko: ko sem jo imel novo, sem jo pokazal dvema simpatičnima dekletoma v "preprostem razredu", ki sta ravno sedeli za mizo pred mizo, in ju vprašal za mnenje. Eno dekle, Grkinja, je spontano rekla: "Ampak to je lepo!": Zame to pomeni: to je nastalo tako spontano, da kaže na globino srca tega dekleta. Torej je to tisto, kar si najverjetneje najprej želijo vsa zdrava dekleta. Privoščimo si jih in jim omogočimo to!

Kar zadeva ilustracijo, bi bil eden od znakov, da je (spolna) znanost 117 pravilna, zagotovo ta, da problema TDKSS ne pomete pod preprogo, ampak se ga loti in ga reši!

Še nedavno otroci niso smeli vedeti ničesar o spolnih odnosih. Ker je to znanje veljalo za popolnoma škodljivo zgodnjo seksualizacijo 41 ki bi otrokom odvzela otroško nedolžnost in jih sčasoma pripeljala do tega, da bi poskusili to, kar so vedeli. Vse, kar je povezano s spolnostjo, je tako tabuizirano! Čim manj otroci vedo o tem, tem bolje zanje!

Vendar morate otrokom nekaj povedati, da se ne bi obnašali preveč neumno in z naivno nevednostjo pritegnili in spodbudili pedofilov k spolnim dejanjem zoper njih.

Tako so jim povedali o TDKSS in da je kršitev TDKSS celo greh. Ker je tudi otrok visoko moralno bitje, je to seveda zelo dobro vplivalo na otroke, zato so se sramovali biti goli, ker niso hoteli storiti greha. Poleg tega je to, kar imajo med nogami, tako ali tako veljalo za odvratno.

Tako sta obstajala (in še vedno obstajata) napeta drža in sovražnost do življenja, vendar brez prave morale. In posledice, ko otroci postanejo starejši: V naši naravi je, da je nasprotni spol zelo zanimiv ali pa bo nekoč zanimiv.

In nekaj mora biti kljub temu! Navsezadnje se ni razumno poročiti z nekom, ki ga še nikoli niste videli, in z njim ostati skupaj do konca življenja. In ker je prikazovanje in gledanje, ki je samo po sebi povsem neškodljivo, če ga le delamo pravilno, nekaj slabega in greha, tudi to ne pride v poštev. Človek se je naučil in ponotranjil moralne norme ter jih ne želi kršiti. Da, kaj drugega nam preostane kot spolni odnos, saj ga je tako ali tako treba nekoč opraviti, ker le tako lahko imamo otroke. Torej to storite - in hkrati lahko preizkusite, s kom je res zabavno, kdo je pravi in tako naprej. S tem pa izobraževanje za KTVS v nobenem primeru ni doseglo morale prave monogamije 120 ...

RRR.Kaj pa danes? Danes že osemletniki, torej otroci v starosti, ko spoznavajo osnove naše vere, na primer v pripravi na prvo obhajilo, vedo, kaj je spolnost, zato bi jim danes lahko rekli "prava morala" 48. RRR Ampak nič takega, ko je enkrat notri, je notri 113. Ker pa je TDKSS danes že nekoliko vprašljiva, se v smeri morale ne pove nič, vsaj ne tako, da bi otroci vedeli, za kaj gre. Tako tudi "moralna hranilna vrednost" izobraževanja za TDKSS 118 ni vprašljiva. O tem se govori (tukaj imam "Companion to First Communion and Confirmation" iz decembra 2018, v katerem se točno to dogaja). Zato sta še vedno prisotna napenjanje in sovražnost do telesa, mladi ne znajo razumno ravnati s svojim telesom in še vedno menijo, da je na primer veselje do golote nekaj nemoralnega, se je naravnost bojijo in se je globoko izogibajo.

In ko se mladi podajo v spolne izkušnje in se tako oddaljijo od cilja

monogamije, "duhovne avtoritete" skomignejo z rameni in rečejo, da je to le problem našega človeškega šibkega mesa (ali izvirnega greha), proti kateremu se ne da storiti ničesar: "Naj gredo mladi k spovedi!"

Da je za neuspeh visoke morale kriv sistem, "duhovni učitelji" seveda ne pomislijo. Opisani postopek izobraževanja na TDKSS je zdaj enkrat popolno izkrivljanje, kaj ni morala (ali tudi navidezna morala) in kaj je prava morala. Tako lahko rečemo, da je vzgoja za TDKSS, čeprav je videti zelo moralna, v veliki meri ali celo povsem kontraproduktivna 145 za cilj morale prave monogamije.

Ta koncept naj bi zdaj govoril o vrnitvi cerkve v vas in o izrecni zahtevi po moralnosti prave monogamije! Cilj je torej, da se naši otroci naučijo, da tega, kar sodi v zakon (tj. spolnih odnosov), ne počnejo pred poroko ali s kom drugim kot z zakoncem, ampak da počnejo to, kar je lahko neškodljiv in celo rajski užitek, če jim le uspe.

Hkrati se lahko zelo dobro naučijo - s plesom na visoki ravni - prepoznati, kdo jim ustreza. In če kdo ne ustreza, ni problem reči "zbogom", to ni bilo nič!

Kaj pa TDKSS? Preprosto, TDKSS je, poleg tega, da zagotavlja le zavajajoč občutek varnosti, nadomestna morala, ki jo potrebujemo, ker ne živimo stroge monogamije, kot se spodobi. (V zgodbi o človekovem padcu v Svetem pismu 128 je zaradi tega prekletstvo). Ko bomo živeli ali želeli živeti strogo monogamijo, se bo problem KTVS raztopil v blaženost.

Kaj če odrasli nasprotujejo? Nasvet mladim: Ne imejte nič proti! Ker moramo vedno imeti v mislih, da česa takega še niso doživeli in si ne morejo niti predstavljati, da je to mogoče in kako lepa je morala prave monogamije 120 in kako dobro jo je živeti, če si le ustrezno informiran ...

Zadnji komentar k tej sliki: Ne želim "seveda", da se "taka stvar" takoj izvaja v realnosti - ali pa je? Vsekakor bi morali mladi o tem vsaj razmisliti in se o tem pogovarjati med seboj!

Nadaljevanje s str. 35:

Španski filozof Ortega y Gasset je dejal, da je spolni odnos na ozadju pristne ljubezni še posebej izpolnjujoč, če mu je dovoljeno ali se celo pričakuje, da se "materializira" v otroku. In če je treba seksati, si ne želim zajčjega hmelja, ampak pravo praznovanje!

Toda če sem tudi proti seksu pred poroko, potem sem le proti spolni zlorabi, ki je z njo dovolj pogosto povezana, in zato nikakor nisem tudi telesno fobično zatirana! Ničesar ne storiti in predvsem biti proti vsemu, kar je povezano s spolnostjo, je preprosto nerealno in to sploh ni mogoče! Kajti kdor je najprej proti vsemu tukaj, ga bo nekega dne realnost presenetila in

na koncu bo naredil vse 157. Rad bi le ubral razumno srednjo pot: Ne zato, da bi zatrli razlike med spoloma, temveč zato, da bi jih gojili. Zato sem na primer povsem odprta za rajsko goloto 101 - tudi in zlasti v prisotnosti resnično moralnih moških, kjer je to mogoče in ne napačno razumljeno. Kajti naš običajni strah pred goloto, torej pred TDKSS, je navsezadnje le pokazatelj naše negotovosti v zadevah spolne morale, preprečuje normalnost med spoloma in prav nič ne pripomore k resnični morali, kot tipičen iracionalni strah pa je le orodje dominacije (predvsem religij!) in tipična civilizacijska škoda, ki preprečuje resnično emancipacijo. Poleg tega je tudi znak duševne bolezni. Kako z veseljem bi sodeloval na primer v takem Nacktradeltag, če bi mi bilo to nekje za dosegljivo (<https://basisreli.lima-city.de/radler/radlerinnen.htm>). To je vendarle znak uspešne emancipacije! Seveda je treba razumno poskrbeti, da ne bo napačno razumljen, kar zdaj enkrat sodi tudi k emancipaciji. Pred tem bi celo vadal vožnjo brez rok, da bi lahko vsaj tu in tam dvignil roke in razprl prste, da bi naredil znak V proti meščanom, tj. znak zmage! Seveda moraš biti sposoben o vsem tem govoriti in mislim, da lahko govorim, ker imam dobre argumente. In če tu ne moreš govoriti pametno, se jebi!

A to še ni vse! Vem tudi, da dve tretjini žensk nikoli v življenju ne doživi orgazma 81 - in nočem biti ena od teh, pri katerih moški samo vtakne penis in ga potem spet izvleče kot suženj, jaz pa od tega nimam nič in čutim samo dolgčas ali celo odpor. Zato želim doživeti orgazem in ne s katerim koli moškim in včasih potem s skrivalnicami in goljufanjem ter lažmi in hinavščino, ampak s svojim možem in kadarkoli se nama bo zdelo, da želiva! Da, kaj gori v vas, ko ste zares zaljubljeni? Nič ne gori "znotraj", gori le zunanost. Torej v nobenem primeru ne pride v poštev notranost, ki ima čas do poroke! In vem tudi, da je izkušnja orgazma mogoča le z dotikom zunaj in brez penetracije 80, zato tudi brez kakršnega koli šumenja in le z lahkim stikom kože, preprosto z občutkom s človekom brez strahu poodelnackt pudelwohl in se lahko pustim padati z njim tako pravilno. Narava je nam, dekletom, dala celo odlično priložnost, da preizkusimo brez penetracije: Ker so vse živčne celice 72, ki so odgovorne za orgazem pri ženskah, tako ali tako na površini njihovih genitalij, torej penetracija sploh ni potrebna, da bi jih preizkusili. Kar se orgazem ne zgodi brez penetracije, se ne zgodi s penetracijo. Poleg tega ima ženska močan strah, zlasti prvič, če je vse v redu, kaj počne brez poroke. Slišala sem tudi, da ima četrtnina deklet prvič tako slabe izkušnje, da se naveliča seksa. Ta strah ženskam preprečuje, da bi se resnično sprostile, kar je nujen pogoj za doživetje orgazma. Strah je preprosto smrtonosen za orgazem! Mnogi od njih dobijo travmo zaradi takšnega zamujenega "prvič", ki se je v življenju ne bodo nikoli zares znebili. Edini, ki so v prednosti, so religije s svojimi obljubami o tolažbi in odpuščanju, za kar dobijo dovolj cerkvenega davka, in psihiatri s svojimi zdravljenji. Zato ne naredijo ničesar, da bi mi, dekleta, postali pametnejši. Toda vse to ni

nujno! In ker orgazem ne deluje pri vseh, je smiselno, da pred poroko preizkusimo prav to in samo to, ne pa tudi penetracije. Mislim, da je to tudi moja pravica, da, dobra pravica sodobne in resnično emancipirane ženske - in kako naj drugače ugotovim, ali je bil v meni kdaj izpolnjen vsaj fizični ideal?

Tu je lepa zgodba iz italijanske renesanse o tem, kako si predstavljam svoj "prvič". In mislim, da lahko ženska ali dekle iz sebe izide kot ta nevesta le, če ve, da je vse, kar počne, dobro in prav, in če ji čestitajo tudi starši, sorodniki in prijatelji, pa tudi blagoslov cerkve - in za to sploh ni treba biti posebej veren in veren. In če vas partner resnično ljubi, je pomembno tudi, da se spolnemu odnosu ne prepustite, ampak da se ga z veseljem udeležite že od samega začetka, tako da postane pravi praznik. Pri predporočnih spolnih odnosih ne more biti tako, saj je vedno nekaj v ozadju misli, ali je vse v redu, kar počneš - vsak lahko govori, kar hoče. To postane kvečjemu libidinalna reakcija ali neumen argument, da je ženska emancipirana in odrasla, nikoli pa pravo praznovanje.

In sploh, če je predporočni spolni odnos dobra izkušnja in si ga želite vedno znova, kaj če vam partner reče "zbogom" in vas zapusti? Če pa je izkušnja slaba in vam je dovolj, zakaj ste jo sploh začeli? In kako se ženska spopade z naslednjim partnerjem, ki jo morda res ljubi, vendar želi biti z njim bolj previdna? Ali mu rečeš "ne", čeprav si nekoč rekla "da" neprimernemu fantu in z njim zapravila deviškost? Ali koliko jih želi ženska preizkusiti, pri kateri številki je že poredna ali kurba? Zato ne želim delati stvari na pol, če, potem pravilno! Vseeno želim v celoti izkusiti svojo spolnost! Kot v tej zgodbi:

O NARAVI ŽENSK, Giovanni Sercambi

V mestu Pisa v Italiji je nekoč živel bogat mladenič iz San Casciana po imenu Ranieri, ki mu je poželenje včasih presegalo razum. Ker ni bil poročen, sorodniki pa so pritiskali nanj, naj si vzame ženo, je vprašal: "Koga mi boš dal?" Odgovorili so: "Katero koli želiš in ki ti jo lahko priskrbimo."

"Ker tako želite," je odgovoril Ranieri, "sem zadovoljen. Toda to vam povem: Če ugotovim, da ni devica, jo bom poslal domov in z njo ne bom imel nič več opravka."

Sorodniki so mu odgovorili, naj stori, kar so storili vsi drugi, vendar mu bodo našli devico. Pozanimali so se in končno našli lepo dekle po imenu Brida, hčerko Jacope delli Orlandi, ki je bila po očetovi smrti prepuščena materini oskrbi. Bila je lepa kot slika in čudovite postave. Ko so ju predstavili drug drugemu, se je on strinjal in ona prav tako.

Poroka je bila dogovorjena, in ko jo je pripeljal domov, je bila sklenjena po pisanskem zgledu. Zvečer se je Ranieri v postelji mladostno zavihtel nanjo, da bi opravil svoje zakonske dolžnosti. Brida, ki je ležala pod njim, se je tako spontano približala, da je Ranieri padel z nje. Prevzet si je rekel: "To ni nobena devica, vendar se giblje tako dobro, kot si ne bi mislil, da je mogoče. Brez besed je počival do konca noči. Ko pa se je isto ponovilo naslednji večer, si je Ranieri rekel: "No, če gre Brida k materi, se ji zaradi mene ni treba vrniti.

Ko je napočil dan, ko so mlade žene po navadi odhajale k staršem, je Ranieri rekel Bridi in njeni materi, da Brida ne sme nikoli več priti k njemu in naj si ne upa vstopiti v njegovo hišo, ker jo bo ubil. Bridina mati in njeni sorodniki vsega tega niso mogli razumeti in so naredili vse, da bi ugotovili, zakaj Ranieri ne želi nazaj svoje žene, ne da bi najprej vprašali Brido, kaj to pomeni. Toda Brida je odgovorila, da nima pojma in da je zelo žalostna. Posrednikom, ki so jih poslali, da bi od Ranierija slišali, zakaj ne želi nazaj svoje žene, je odgovoril: "Ker mi je bila obljubljena kot devica in mislim, da o tem ve več kot kurba." Ženske, njegove in Bridine sorodnice, so se prizadete vrnile k nevestini materi in ji vse povedale.

Mati, ki je vedela, da je njena hči nedotaknjena, je vzkliznila: "Gorje meni, nesrečnici! Ne bo je dobil nazaj, ker ni ničesar razumel." Tedaj so ženske rekle: "Pojdimo k Madoni Bambacaji, ona bo gotovo vedela, kaj nam svetuje." "Pustite nas!" je pozvala mati. Zato sta šla k Madoni Bambacaji in ji vse povedala.

Madona Bambacaia je prisluhnila zgodbi, vprašala po imenu moža in ženskam rekla, naj gredo z Bogom. Takoj ko so odšli, je poslala po račko in jo položila pod košaro v svoji sobi. Nato je poslala po Ranierija. Ko je prišel, mu je ponudila mesto poleg svojega, s palčko premešala vodo v skledi in mu naročila, naj dvigne košaro, pod katero je bila raca. Ko je ta zaslišala pljuskanje vode, se je takoj potopila v skledo.

"Kako to," se je Madonna Bambacaia obrnila k Ranieriju, "da je ta raček našel vodo brez pomoči drugih in se vanjo potopil?"

"Narava rac je taka," je odgovoril Ranieri, "da se takoj, ko opazijo vodo, nemudoma potopijo vanjo, tudi če je še nikoli niso videle."

Na to je Madonna Bambacaia rekla: "Vidiš, tako kot se raca, ptica brez uma, po naravi potopi v vodo, ne da bi jo prej poznala, tako se ženska, ne da bi prej okusila moškega, premakne v trenutku, ko ga začuti."

Ranieri se je ob tej ugotovitvi smejal. "O Madonna Bambacaia, zakaj si to rekla?" "Ker sem slišala," je odgovorila Madonna Bambacaia, "da si ne želite več svoje žene, vendar vam svetujem: ne skrbite in jo vzemite nazaj, saj ste jo dobili kot devico. Tam je bila dobra, ne bodi ti vzrok, da bo postala slaba."

Ranieri se je osramotil in Brido odpeljal k sebi, od tiste ure pa sta se brez suma predajala svojim užitek.

Opombe: Ta pripoved je bila povzeta iz knjige NDR iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Žal knjige nimam več, zato ne morem navesti vira.

Seveda je ta Ranieri pravi mačo, vse si vzame zase, njegova žena pa naj bi bila devica. Toda tu ne gre za to, gre za to, ali se mora zlasti dekle naučiti tudi spolnosti, da ne bi bilo napeto in drugače sovražno do telesa. In bistvo zgodbe je, da zdravo dekle nikoli ne potrebuje takšnega učenja - če so prave razmere, lahko tako rekoč po naravi "naredi vse"!

Pomembno je, da je za dekle vse "v redu", da je kontekst pravi - in to je po poroki povsem drugače, kot če se dekle "trudi" biti "in" pred poroko. In tu se prilegajo tudi "vaje" z goloto, s katerimi se tako zgodi še dodatna priprava: Če se dekle počuti tako zelo udobno s partnerjem v procesu - kaj naj bi šlo narobe po uradni poroki?

Da, poleg tega: kdo je bolj vzkipljiv? Ali niso dekleta in ženske tiste, ki mislijo, da morajo najprej doživeti vse vrste spolnih izkušenj - s komer koli?

Ideja, da se z goloto zabavamo že prej, prav tako govori v prid konceptu, ki ga zagovarjam. Ker če ste tu odprti in nimate težav, se boste pozneje s kožo in lasmi vrgli v zdaj res pozitivno pustolovščino ljubezni - da, če je vse v redu! In to je v stanju odprtosti zagotovo veliko bolj vidno!

Toda nadaljujemo z vizijo dekleta, ki je prispelo v tretje tisočletje:

In ko vem, da je orgazem z moškim, je tudi strah pred morebitno bolečino med defloriranjem popolnoma odveč, saj prav ta bolečina postane največje vznemirjenje na poročno noč. Seveda je ta večer lahko tudi nekaj ali več noči pozneje, vendar vsekakor po poroki. Po drugi strani pa je testiranje penetracije pred poroko čisti nesmisel, saj se tako ali tako vsak kurac prilega vsaki pički, zato ženske v tem ne vidijo nič posebnega. Da, za sodelovanje v tem "testu penetracije" ženska res ne potrebuje nobene inteligence, saj to

lahko stori tudi najbolj neumna blondinka. Navsezadnje ženska odvrže svoje dobre karte devištva brez razumne protivrednosti. Mama mi je dala vroč nasvet za iskanje pravega moškega: "Noge skupaj in Bog pred tvojimi očmi! Zato sem odprta tudi za takšne izkušnje stika s kožo - vse do vzajemne masaže celega telesa 21, ker je vse to ne nazadnje tudi zabavno zame in še vedno zdravo ter ker to spada k spoznavanju in je tudi znak prave življenjske modrosti! In še nekaj za masažo: kot referenčna točka lahko tukaj velja pasje plazenje: Psa se ne dotikaš povsod!

Zgodi se tudi, da noč preživim skupaj z moškim, ki je za poroko precej neprimeren - in prav tako gola, vendar brez tipičnih izkušenj s stikom s kožo. Odpoved spolnosti seveda ni samo zame, ampak je tudi za moškega precejšen stres. Vendar je tako, da telo v velikem stresu proizvaja antistresni hormon, torej adrenalin, noradrenalin in dopamin, in to tako po kemični strukturi kot po učinku kot droga. Človeško telo je, če ga dobro razumete, svoje lastno dobaviteljstvo zdravil. Tako se lahko omamimo samo z zavestno iskanim stresom, tukaj s stresom odrekanja gonilu - in to povsem brezplačno in povsem naravno!

Tudi moški, ki so v redu, me bodo razumeli v moji previdnosti in menili, da je super, kako se trudim ubrati razumno srednjo pot. In tisti, ki me tu ne razumejo, naj me pustijo pri miru.

In sploh: narava ni zaman združila užitek spolnega odnosa in možnost plodnosti. To pomeni, da spolni odnosi sodijo v družino, v kateri je mogoče spočeti otroke. Danes se običajno zavzemamo za življenje v skladu z naravo - toda tu mislimo, da moramo naravo prelisičiti s tabletami in kondomi - jaz se raje držim narave!

Torej lahko živim z odpovedjo nagona velikega, zlasti odpira veliko novih možnosti samouresničevanja brez slabega priokusa 160! Kakšni so ti razočarani starci, ki odrekanje spolnim nagonom vedno enačijo z muko in zatiranjem ter nam mladim ne dopuščajo rajskih užitkov?

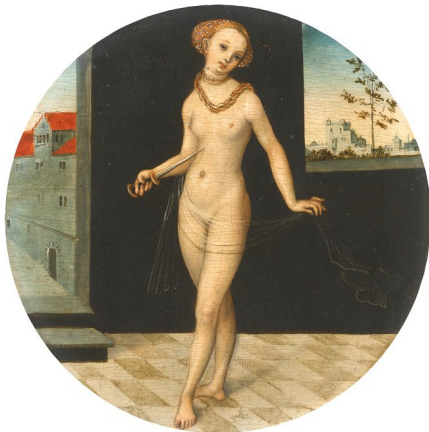
Opomba avtorja: Kdor meni, da je vse to nerealno in nemogoče, naj se vpraša, ali je to zato, ker tega ni nikoli izkusil in ker preprosto ni vedel nič boljše.

Epilog

Kljub vsem mojim prizadevanjem, da bi se izražal razumljivo, imam še vedno občutek, da nekateri bralci ne vedo, kaj hočem. Zato ta epilog!

Morda se sem prilega dogodek s konca mojega šolanja, ki po mojem mnenju veliko pove o današnji mladini:

Tako mi je škof v Aachnu odvil dovoljenje za poučevanje, ker nisem zastopal nauka Cerkve in ker je bilo treba učence zaščititi pred mano (!!!). In moj ravnatelj me odslej ni pustil v noben razred - dobil sem drugo službo, dokler še ni bilo moje upokojitve. In nekako se mi je zgodilo, da so učenci v enem od razredov govorili, da se dogaja neka MeToo stvar (danes bi to rekli). Da so obstajali dogmatični razlogi, si niso znali predstavljati, saj sem v njihovem življenju vedno skušal udeležati cerkveno moralo. - Zato sem pristopil k šefu, ki je ravno šel mimo: "Vidiš, to se zdaj pripoveduje....!" In on: "V katerem razredu – kje?". In tako je šel z mano takoj k zadevnemu razredu - običajni pouk je bil zanj zaenkrat odpovedan ... Razred je poučil o ozadju odvzema učiteljskega dovoljenja, o težavah s cerkvenimi dogmami itd. Nato se je študent nekoliko počasi dvignil in vprašal: "Kaj pa, če ga hočemo ....?" (Bil sem osupel, takih mladih ljudi še nikoli nisem videl ...) In šef je odgovoril: "Ne, to ne bi šlo, bil je dogovor s Katoliško cerkvijo in ne samo z itn.". In potem spet učenec: "V redu. Toda ko se ozrem okoli sebe, vidim, da imamo v tem razredu štiri skupine: katoličane, protestante, baptiste in muslimane. V redu, katoličani lahko zapustijo sobo, za druge pa lahko nadaljuje lekcijo ..." Bil sem še bolj osupel - in mislim, da je bil tudi šef milo rečeno zelo presenečen, saj verjetno o meni in mojem poučevanju še ni slišal česa takega. Glede na to, kar je doslej slišal o meni, je verjetno mislil, da sem zelo nesvetovljanska, vsaj kar zadeva današnjo mladino, zdaj pa to ... (In če si predstavljam, da so bili tam tudi judovski učenci, za katere bi ta učenec tudi govoril, potem bi mi bilo jasno, kako je mogoče povezati tudi tiste vere, ki ne želijo imeti ničesar skupnega! Mimogrede: Preden sem deloval v škofiji Aachen, sem deloval tudi v nadškofiji Köln - in za to nadškofijo imam še vedno učiteljsko dovoljenje, ki še vedno velja ;-).

Poleg slike na str. 12 bi rad pokazal še eno sliko Lucasa Cranacha starejšega. Na to sliko sem naletel, ker sem bil na znameniti Cranachovi razstavi v Düsseldorfu, da bi videl, kaj je ta slikar, ki je bil mimogrede prijatelj Martina Luthra, še naslikal in kaj je o tem razmišljal. Lucas Cranach je bil humanist in kot tak je imel idealne predstave o človeku. Tem idealnim predstavam je zdaj pripadalo tudi to, da morala in golota spadata skupaj, da, da je morda prava morala mogoča le, če je združena tudi z goloto (seveda vedno le tam, kjer se to spodobi). Zelo lep primer te kombinacije

je upodobitev rimske državljanke Lukrecije, čeprav je bila njena usoda žalostna. Bila je poslana in tako zelo trpela zaradi te strašne izkušnje, za katero je bila sama nedolžna, vendar z njo ni hotela več živeti, da se je ubila. Rimljani so jo zato imeli za utelešenje morale. V tem smislu jo je naslikal Lucas Cranach starejši.

Vem, da se vsaj delno ponavljam: Po Svetem pismu je strah pred goloto posledica prekletstva, v jeziku sodobne psihologije pa ga lahko označimo kot znak kolektivne travme. Vzrok za oboje je v tem, da ljudje ne živimo v spolnosti, ki bi bila primerna za nas, to pa je strogo monogamna spolnost. Zato sem se mu zavezal.

No, potem je ostalo tako - vendar je ta incident mi je dal veliko poguma ge sem prišel. Ker menim, da je smer, ki sem jo izbral, prava. Zato si medtem upam natisniti fotografije para, ki igra žogo (glej str. 38), in sliko Lukrecije (glej to stran) - in izrecno priporočam "takšno prakso".

Seveda je bilo izkušenj še več - v mislih imam nekaj pogovorov z mladimi med vrati ... Na primer, ko mi je študentka povedala, kako zelo obžaluje, da je začela seksati, ker si je to izrecno želela. Predlagal sem prepletanje prstov obeh rok, kot je opisano na strani 25 zgoraj v pogovoru s tem nemškim maturantom, ki je potoval po svetu, in vprašal, ali ne bi bilo prav tako dobro. "No, seveda," je bil njen bridki odgovor, "ampak nihče ne govori tako ...".

Zato še naprej mislim, da mora nekdo to povedati, kajti če je vse vedno prepovedano ali celo samo slabo, potem bo edina stvar, ki bo dosežena, ta, da bo na koncu vse vedno narejeno. (Kako dober je ta argument v pravem trenutku, sem spoznal šele nekaj časa po pogovoru z maturantom). V bistvu želijo mladi sprva le "videti in pokazati", kar je pravzaprav povsem neškodljivo in tudi povsem razumljivo ter povsem legitimno. Zdaj je minilo že

več kot 17 let, odkar sem končal šolo, pa se nisem ustavil pri tem, kar sem povedal takrat. Rekel bi, da sem do najboljših informacij in misli prišel šele po tem, ko sem zapustil aktivno službo - na primer tudi v pogovorih z mladimi na romarski poti v Santiago v Španiji. Ja, kje drugje se lahko tako svobodno pogovarjaš, zlasti z dekleti - razen v primeru s. zgoraj?

Zato mislim, da bi lahko z delom, ki ga opravljam zdaj, veliko bolje dosegel mlade in da bi lahko v njih celo nekaj spremenil. Prav tako mislim, da bi mi cerkev zdaj zelo težko odvezla dovoljenje za poučevanje, saj je to, kar sem pravkar izumil o "Jezusu", pravzaprav rešitev za vsa nerešena vprašanja, ki jih poznam iz svojega študija teologije. Mislim, da bi imel dobre karte, vsaj veliko boljše kot takrat!

V vsakem primeru je treba nekaj storiti, zlasti zato, ker mladi v današnjih šolskih razredih prihajajo iz najrazličnejših kultur in verstev. Če verska vzgoja pri nas ni odgovorna, ali pa bi vsaj morala biti!

Čeprav že vrsto let nisem več v službi, sem še vedno občasno v stiku z mladimi in se z njimi tudi pogovarjam o vprašanjih, ki so bila izpostavljena. Moj vtis je, da imam v tem, kar sem napisal, povsem prav. Tako se lahko zgodi, da moja priporočila, ki sem jih kot star učitelj verske vzgoje dal mladim, ne le da niso napačna, ampak so pravzaprav zelo dobrodošla. Torej:

- ◆ Razpravljajte med seboj - vsekakor pri pouku verouka ali etike!
- ◆ Predvsem se pogovorite o tem, ali in kje se lahko in želite ukvarjati drug z drugim tako odkrito, torej tudi goli, kot je opisano tukaj.
- ◆ Seveda bi bilo zelo primerno, če bi se po telovadbi skupaj preoblekli in oprhali. Lahko bi zavzeli stališče, da se v času, ko vse možne in nemogoče spolne nepravilnosti veljajo za normalne in jih je treba celo spoštovati kot spolno samouresničitev osebe, lahko ponovno poskuša doseči veliko ljubezen z edinim partnerjem. Racionalni pogoj za to pa je premagovanje občutkov gnusa in sramu ter zaviranja. (In če imajo fantje erekcijo, ker jim je na začetku vse tako neznano, naj jih dekleta spodbujajo: "Lepo je, kako normalni ste, pomembno je, kako dobro se znate nadzorovati!")
- ◆ In če to počnete in vam učitelj športne vzgoje ali ravnatelj želi to prepovedati, potem naj to počnejo, ni se vam treba držati tega, ker je ta prepoved v nasprotju z višjo moralo. Naj pokličejo policijo. Nato jim predstavite to brošuro. Poglejmo, kaj se bo zgodilo. Ne bo veliko, saj imate boljše karte. - Veliko sreče!

Če se bo to, o čemer govorim, komu sprva zdelo nekoliko čudno ("Kaj ima vse to opraviti z religijo?"), se lahko zaradi razmisleka o prvotni judovski religiji in o zgodovinskem judovskem Jezusu sklicujem na osnovno skrb

judovske religije. V njej je navsezadnje tudi zgodba o raj, ki je po eni strani zgodba proti kulturni prostituciji, torej proti seksu s partnerjem, ki ni lasten zakonec. Tu lahko omenim odlično študijo evangeličanskega češkega teologa Jana Hellerja o imenu "Eva": To ime je namreč izpeljanka iz imen boginj Hebe ali Hepatu (koren besede je enak, tudi zvoka p in b se ujemata, saj če ju podrgneš z ustnicami, izstopita f in v oziroma w - to poznamo tudi iz španščine, v Barceloni se govori Warželona), katerih kultu je pripadala taka prostitucija. Spretnost avtorjev pripovedi o raj je bila v tem, da so takšno boginjo degradirali v človeško žensko, torej v "človeško Evo" - in da je to, kar je pripadalo kultu boginje, zdaj veljalo za nekaj slabega. Po drugi strani pa je govora o goloti, ki jo vidim kot vizijo oblačil, ki v božanskem svetu postanejo odveč - seveda le tam, kjer se spodobi. Temu je treba dodati še zelo poseben pogled na človeka v prvotni judovski religiji, in sicer da človek ni le bitje z moškimi ali ženskimi "priveski", ampak je skozi vse spolno bitje, ki živi in predvsem želi živeti bodisi svojo posebno moškost bodisi svojo posebno ženskost.

Predstavitev "obredov plodnosti" je tema sončnega templja v Konaraku/Indija [31](#) Vidimo lahko, da kača v biblijski pripovedi o Adamu in Evi v predbiblijskih religijah ne pomeni hudiča, temveč božanstvo plodnosti, ki ga častijo s spolnim odnosom s kulturno devico.

Zato sem se usmerila na utopijo zgodnje judovske religije o človeku: "Pravica žensk do orgazma s pravo monogamijo in brez težav z goloto" - in jo postavila za osnovo po mojem mnenju izvedljivega pedagoškega koncepta. Težava je vedno v uresničitvi utopije v resničnem življenju, tudi v našem.

DODATEK 1: RELIGIJA IN FAŠIZEM - IN POGLEDI

Toda na neki točki je prvotna velika ideja judovske religije zamrla, morda zato, ker so se pojavile nekatere težave, morda kot naša sedanja pandemija korone, ki so zahtevale nekatere ukrepe, ti pa so nato zaživel svoje življenje? In tako so se pojavile tradicije, ki so povzročile, da so prvotni pomisleki šli v pozabo, tudi ko so "težave" že minile? In tradicije zelo pogosto (ali morda vedno?) pomenijo tudi izdajo?

V roke mi je prišla knjiga "Nebeški seks" judovsko-nemško-ameriške spolne terapevtke Ruth Westheimer (in tudi Jonathana Marka) (1995 New York University Press/ Bertelsmann 1996). In zelo hitro sem med branjem ugotovil, da tu dobim po mojem mnenju dober vpogled v tradicijo judovske religije, v prakso medosebnega življenja, na način, ki bi ga sicer težko dobil. Pri tem sem naletel na nekaj precej problematičnega...

Ruth Westheimer piše o judovski poroki: "Zato nevesta nosi belo barvo ... Ne glede na to, kako promiskuitetna je bila nevesta pred poroko, jo poroka očisti, nosi belo barvo čistosti, svežo kot novozapadli sneg. Poroka lahko popravi vse, kar se je zdelo pokvarjeno, na primer nečastno preteklost, lahko zaceli stare rane.... " (str. 125f) Seveda je to - vsaj na prvi pogled - odličen odnos do tistih, ki se (iz kakršnega koli razloga) niso vedno držali zapovedi visoke spolne morale, a so se sčasoma "spreobrnil" na "pravo pot".

Toda če pogledamo podrobneje, menim, da ta odlična drža judovske teologe dela tudi lene in empatične do travmatičnih izkušenj mladih in tudi do prvotne skrbi njihove religije. Sploh jim ni več mar za prvotno osnovno skrb za moralo prave monogamije, vse bo tako ali tako odpuščeno, vse tako ali tako ni pomembno.... Tako tudi odlomek na str. 48 iz praktičnih izkušenj Ruth Westheimer: "Ko v moji ordinaciji sedi ortodoksno dekle in mi pove, da se ji je zgodilo nekaj slabega, ji iz globine moje judovske tradicije rečem: `To, kar se je zgodilo, je grozno, naravnost grozno, sploh se ne bi smelo zgoditi nekemu, kot si ti. Kako žalostno, da ste morali doživeti to slabo izkušnjo. Vendar morate živeti naprej. Želimo poskrbeti, da se ga boste ob spominu ali misli nanj znebili z dobrimi mislimi. Spomnite se Mirjam, ki je po prečkanju Rdečega morja šla ven s tamburinom in plesala, ko se je vse zdelo brezupno. Pomislite na sobotne sveče ..."

Seveda je res, da mora nekdo živeti ne glede na vse. **Toda tu se mi vsili odnos: "Ti si nič, velika ideja je vse." In tu postanem kot Nemeč zelo pozoren, saj se v meni zelo hitro pojavijo asociacije iz naše nepopisne nedavne zgodovine - in to kar iz dveh ideologij hkrati: "Ti nisi nič, tvoj narod, tvoja narodna skupnost ali celo delavski razred ali partija so vse ..." Pri Judih ne gre za stranko, temveč za judovsko skupnost, vero ali celo Boga. V vsakem primeru pa ne gre za posameznika. Ali ni torej odnos, ki ga ima Ruth Westheimer in se zdi, da je predvsem judovski odnos, na nek način fašistoiden?**

Citiram znanega jezuita in filozofa Ruperta Laya ("Die Macht der Moral", Econ, 1991, str. 44f): "Nemalo ljudi napačno domneva, da so se s koncem odprtega političnega fašizma odpovedali njegovim vzorcem medsebojnega delovanja, njegovim vrednotam. Tako je bil fašizem zgodovinska epizoda. Fašizma ni mogoče prepoznati niti v političnih niti v gospodarskih, sindikalnih niti v družinskih institucijah. To je napaka. Fašizem še vedno obstaja med nami in v nas. Fašistoidno naravnani so vsi ljudje, ki živijo v zaprtem življenjskem svetu, ker verjamejo, da je lastnik resnice in večno veljavni moralni kategoriji, ki zavezujejo tudi druge. Fašistično naravnana je vsaka institucija, saj so njeni endogeni cilji usmerjeni izključno v njeno samoohranitev in širitev na rezultate, zaradi česar je sama sebi najvišja dobrina, ki jo je treba varovati (politična, kulturna, cerkvena, gospodarska). Čeprav se je fašizem naučil skrivati za tisočeri maskami, je pomembna naloga vsake odprte morale, da ga razkrinka." Zato poskušam razkriti fašizem judovske religije.... In res je, obstaja ravnodušnost do travmatičnih stvari, ki jih doživijo dekleta....

Ko pa pogledam druge religije, tudi našo, pri njih ni nič boljše, bolj opazno je pri religiji, ki ni naša. Na podoben način se "grehi" "brišejo" pri katoliški spovedi in prekrivajo z velikimi obredi in včasih tudi z opojnimi velikimi umetniškimi deli arhitekture, slikarstva, glasbe - pravzaprav nimam nič proti, vendar morajo biti izraz veselja do življenja in ne zatiranja: Tako terapevt ali spovednik izve za "življenjske nezgode" (in mislim, da gre tu za isto stvar, da je frau tu naredila napako pri ljubezenskem partnerju), vendar niti pri Judih niti pri katoličanih nihče ne pride na misel, da je tu pedagoški problem, to je, da mladi niso ustrezno pripravljene na "življenjske nezgode" in da se jim zato ne morejo zares izogniti in predvsem se z njimi spopasti. In namesto da bi cerkev ali sinagoga končno začela razvijati razumno spolno moralno za mlade, da se takšne "nesreče" ne bi dogajale, to prepusti komercialnim podjetjem (pri nas v Nemčiji "BRAVO", mladinska revija ali spletna stran), medtem pa tudi sociologom in pedagogom, ki so oddaljeni od vere in ki seveda mladim ustrezno približajo svoj religiozni odnos. To končno pripelje tudi do tega, da se mladi vprašajo, čemu je sploh potrebna religija, in da se vsaj v veliki meri ločijo od religiozних načel. Morda so ostale le še zunanje oblike in vera, ki bi jo lahko imenovali "vraževerje, okrašeno s folkloro"). Teologi in rabini pa skomignejo z rameni, se ne čutijo odgovorne in so neaktivni ("preprosto ne moreš ničesar storiti") ter obljublajo odrešitev po smrti. Kaj menite o tem, dragi bralec?

S stališča "fašistoida" si lahko ogledamo tudi obredno obrezovanje moških dojenčkov. Tukaj navajam - tudi iz knjige "Nebeški seks" (str. 27): "Rabi Nachman iz Breslaua ... učil ... da je obrezovanje sestavljeno iz dveh različnih dejanj. Pri prvem se odstrani orla, meso, ki pokriva "krono" penisa. Nato se krum, membrana pod kožo, olupijo, dokler se ne odkrije meso krone. Rabi Nachman pojasnjuje, da orla simbolizira zlo, ki ga je treba popolnoma

odstraniti. Krum velja za povezavo med orlo in telesom ter se nanaša na dejstvo, da je dobro včasih pomešano z zlom. Lupljenje kruma simbolizira, da je treba dobro ločiti od zla. Spolni nagon in dejanje sta sposobna najvišjega dostojanstva - ustvarjanja življenja. Toda isti penis in dejanje lahko sprožita verižno reakcijo bolečine in povzročita smrt. Ta dialektika je temelj zgodovine judovskega odnosa do spolnosti."

Moje mnenje o tem: Seveda lahko vse pozitivno upravičimo in nazadnje celo povečujemo. Vendar je bistvo - vsaj za nas Evropejce -, da obrezovanje ostaja barbarsko in danes večinoma povsem nepotrebno dejanje, in to na nedolžnih dečkih. Tako lahko rečemo: pri dečkih gre za prisilno rekrutiranje z obrezovanjem, pri deklicah pa za neumnost, nevednost in pomanjkanje koncepta, tako da si na koncu tudi one želijo takšnega "ljubezenskega prestopka" in tako zdrsejo v "nečloveško" ideologijo, tukaj v ideologijo judovske religije. Ali je judovska religija, kot se kaže danes in verjetno ne samo danes, torej fašistoidna ideologija? (Vendar to res ni nujno!).

In s tega vidika se vračamo k osvoboditvi sužnjev in suženj v judovski zgodovini: Ali je bilo to sploh kdaj mišljeno, da dekleta niso več spolne sužnje ali le prostitutke pred poroko? Ali se je to kdaj zares spremenilo? In ali so osvobojeni sužnji res postali osvobojeni in suvereni ljudje? Ali sta bili emancipacija in suverenost, vsaj resnična iz globin človeške osebe, sploh kdaj namenjeni Judom? Morda je bila to nekoč, na samem začetku, osnovna zamisel in cilj "judovske prvobitne religije" nekaterih nadarjenih ljudi, a to je bilo že davno. Kakorkoli že, resnično emancipirana in suverena dekleta si predstavljam bolj kot dekle na strani 35!

In mislim, da se lahko vrnemo k temu, še posebej danes! Ali je to morda na koncu sploh bila skrb resničnega Jezusa? **Jezus torej ni samo proti zlorabi spolnosti, ampak tudi proti fašizmu**, pri čemer "fašizem" tu ni politični sistem, ampak brezčasna protičloveška filozofija moči? Ali je bil torej Jezus - po današnjih merilih - bolj revolucionarni moralist in filozof ter ali je bila njegova razvrstitev v versko škatlo spretna odvrnitev od njegovega namena in s tem njegovo popolno razbremenitev?

Če ne bi bila vrnitev k izvoru tu skupna naloga Judov in kristjanov! In obrezovanje dečkov, ki je še posebej problematičen "otrok tradicije", bi bilo mogoče premagati hkrati! Kot sem prebral v knjigi Westheimer/Mark, je med Judi res kazniva z izobčenjem, vendar je ne smemo obravnavati kot božjo zapoved, temveč kot zastarelo navado iz kamene dobe, ki ne sodi v "osnovni inventar" judovske religije. In za spremembo takega običaja zdaj enkrat tudi ni kazni za kogar koli! (In še nekaj o "tradiciji": ameriška izdaja knjige Westheimer/Mark se imenuje "Heavenly Sex: Sex and the Jewish Tradition". Sklicevanje na tradicijo torej ni zgolj naključno - je običajna praksa judovske religije - in ni prvotna skrb te religije....).

Nekaj o eksperimentu: ameriški raziskovalci so nekoč izvedli poskus, kako

združiti sovražne skupine ("sovražne" niso ravno Judje in kristjani, vendar bi lahko bilo bolje): V ta namen so organizirali šotorska tabora dveh takšnih sovražnih skupin fantov, seveda na ustrezni razdalji - z ustreznimi "pomanjkljivostmi" v obeh taboriščih, na primer nedelujočo vodovodno cevjo. Toda "pomanjkljivosti" je bilo mogoče odpraviti, vendar le, če bi sovražne skupine fantov sodelovale. In glej, to je delovalo in skupine so se zblížale tudi na druge načine!

Ali nimamo "tudi mi nekako takega problema", ki bi ga Judje in kristjani lahko rešili vsak posebej, a veliko bolje, če bi ga rešili oba skupaj? Zato sem v tem delu "Jezusov kazenski primer" zasnoval koncept za to - za mlade - in mladi so prihodnost! Tu gre za isto skrb, za skupno nalogo: pri Judih za lepoto izkušnje spolnosti, pri reformah z Jezusom pa za premagovanje zlorabe. Zato bi bilo idealno sodelovanje (in seveda tudi z vsemi reformno naravnanimi krščanskimi veroizpovedmi) - proti manipulacijam komercialnih podjetij itd. "Biti kristjan" zagotovo ni mogoče za vsakogar, toda "Jezusovi privrženci" so lahko vsi! To bi bila tudi osvoboditev od vsake ideologije, ki je vsaj približno povezana s "fašistično". Torej Jezusova vizija v judovskem kontekstu? Morda ni druge poti, vsaj ne na dolgi rok? In navsezadnje to ne bi bila klasična religija z vero v Boga in božjim kultom, temveč odnos do življenja, ki ga sestavljata modrost in veselje do življenja!

Toda kako bi lahko bilo drugače? In mislim, da me judovska religija tukaj zelo skrbi, še posebej zato, ker krščanstvo vidim kot "judovsko sekto", tako da judovska religija in krščanska religija imata ali bi vsaj morali imeti isto skrb.

V zvezi s tem sem na Googlu poiskal pomen besede bar micva (tj. obred, s katerim judovski dečki postanejo polnopravni člani judovske religije), saj domnevam, da vse, kar najdem na internetu, pišejo Judje in tako tudi natančno odraža judovski nauk. Ob branju tega, kar sem našel, pa sem se močno spomnil na svojo diplomsko nalogo o pomenu confirmatio, krščanskega ekvivalenta bar micve. V svoji diplomski nalogi sem bil zelo kritičen do teze, ki sem jo včasih zasledil v literaturi, da gre pri confirmatio za zvestobo katoliški (ali celo protestantski) veri. Duhovni darovi iz Izaije 11,2 namreč kažejo na etično ravnanje, katerega cilj je uspešno človeštvo par excellence (morda je imel Izaija v mislih celo prej omenjeno judovsko utopijo?). Tako sem v smislu zvestobe ustrezni veri (ki, mimogrede, danes ni več poudarjena) videl skupno propadanje sprva dobre ideje, da torej na koncu ne gre več za prvotni pomen, ampak le za ohranitev sistema. Vsekakor je ocenjevalni profesor v svoji oceni pohvalil to moje opažanje.

In ko zdaj na Googlu pogledam pomen bar micve, se mi zdi, da je moja kritika našega krščanskega obreda prav tako primerna. Gre namreč predvsem za to, da si Jud - tako kot Westheimer in Mark pišeta, da je to najpomembnejše, in ne za posameznika. V resnici pa je jasno, da Bog ni ne

judovski ne katoliški ne protestantski ne muslimanski ne karkoli drugega. **Zmagala bo tista religija, ki ji bo uspelo zlasti mlade voditi k uspešnemu človeštvu!** 124 V tem smislu vidim prvotno judovstvo, 152 ki ga je imel v mislih tudi Jezus in h kateremu se moramo približati tudi mi. In trdno sem prepričan, da če nam to uspe ali če smo že na poti k temu, se bodo "Jezusovi privrženci" (izogibam se besedi "kristjani") in Judje povsem drugače razumeli in tako bo tudi antisemitizem izginil kot hudobno strašilo. S. k temu "Jezus ... v ogledalu judovskih raziskav" 133.

Toda k temu zdaj sodi tudi prava spolna morala - in čeprav bi lahko bila za mlade tako privlačna, da bi si jo tudi sami želeli -, je tu zajec v pepru. Ker si tega nihče v ustreznih ustanovah ne želi, ker neuspešna pristna spolna morala navsezadnje ni le odlično orodje za prevlado starih v družbi nad mladimi, ampak tudi zelo donosen poslovni model. **In seveda ne želite prizadeti tistih, ki živijo ali so živeli drugače, tako da jih prisilite k boljšemu modelu, ko je že prepozno. Tu sem res v hudi dilemi. Toda na neki točki je treba začeti z "boljšim modelom"!**

Kakorkoli že, tu vidim osnovno težavo judovske in tudi krščanske religije, ki je povezana z resničnim Jezusom. In če želimo slediti Jezusu, je to mogoče le, če delujemo na podlagi dejstva, da je naša osnova tudi judovska osnova.

Škoda le, da vsega, kar sem zapisal v knjižici, nisem vedel že prej - marsikaj sem že takrat sumil in tudi mislil, da imam dobre argumente, a žal še nisem poznal najboljših argumentov, ti so prišli pozneje. Vem, da se ponavljam, a vseeno bi ob sedanjem konceptu danes z veseljem spet postala učiteljica!

DODATEK 2: ZAKAJ JE TA "ALTERNATIVNI KONCEPT VERE" PRIMEREN ZA POUČEVANJE OTROK:

Mislim, da sem v tej knjižici dokaj dobro in verodostojno predstavil, kako je bilo verjetno z resničnim Jezusom pred 2000 leti. In če zlasti učitelji ali kateheti ne želijo vedeti o teh raziskavah in možnih rešitvah, se seveda postavlja vprašanje, kaj še povedo mladim, ko gre za vero?

Ali še naprej pripovedujejo tradicionalne pobožne pravljice ali celo bajke ali kakšne malenkosti v skladu z geslom "Vse je dobro in nihče ni prizadet" - in občutljive stvari povsem izpustijo? Ali bi pri matematiki, fiziki in biologiji ravnali enako, otrokom najprej pripovedovali pravljice itd., potem pa jim nikoli ne bi povedali pravih stvari ali pa kvečjemu pozneje, ko bodo otroci starejši? Težko - toda v religiji se to počne na tak način - in prav tu bi moralo iti za "pravo stvar", tj. za resnico?

Prosim vas, dragi bralci, da razumete mene, ki sem bil učitelj v srednji šoli. Spomnim se pripombe nekega učenca, ko sem poskušal našo krščansko vero postaviti na trdna in učencem razumljiva tla: "Prej nismo verjeli temu,

kar so nam govorili v šoli, potem pa so nam dali tako prefinjene razloge, da smo verjeli - zdaj pa prideš in rečeš, da smo imeli prvotno prav s svojimi dvomi, ne, zdaj se držim tega....". Mislim, da to "včasih tako, potem pa spet tako" ni nujno, še posebej je za mlade popolnoma "inteligentno neučinkovito".

Zakaj ne prav in razumno? To je danes mogoče, saj otroci že pri spolni vzgoji dobijo ustrezne informacije, tako da vedo, za kaj gre. Danes nam ni več treba pripovedovati otroških pravljic in se izogibati besedam; danes lahko končno govorimo naravnost!

Rad bi vam povedal o treh izkušnjah, ki sem jih doživel:

1. med študijem teologije na jezuitski univerzi v Frankfurtu sem sodeloval v pobudi "Študij in življenjska realnost" predanega uslužbenca Karitas, da bi prišel v tesnejši stik z realnostjo "običajnih ljudi". Ta sodelavec je med drugim organiziral počitniški tabor v mladinskem hostlu v Bavarskem gozdu, ki sem se ga udeležil tudi jaz. Bil sem vodja skupine 12-letnih fantov. In zgodilo se je, da sta se dva fanta, sorojenca, med pohodom ob rezervoarju, ki ga je moja skupina zgradila v potoku, popolnoma slekla - in ko sta opazila, da me to očitno ne moti, sta se želela tudi fotografirati. Seveda sem imel potem velike pomisleke in sem vodji vse povedal ter ji dal tudi film, vendar se je samo smejala in moje fotografije pokazala tudi na dogodku "ponovnega branja" pred božičem - očitno v zabavo vseh. Tako je bilo vse jasno ali ne, saj so me takrat tudi drugi fantje spraševali, ali je golota sploh mogoča in ni greh, ker po zgodbi o padcu človeka v Svetem pismu ni bila dovoljena. Rekel sem le nekaj lahkotno in bežno, kar me je pozneje razjezilo. Navsezadnje so fantje želeli vedeti nekaj, česar ne bi mogli obvladati, in moral bi jim odgovoriti veliko bolj resno. Zato sem naslednje leto na podobnem umiku, tokrat v Salzburgu, želel pripraviti nekaj podobnega - in se tokrat o tem razumno pogovoriti z vsemi člani skupine. Toda kmalu po obvestilu "mojim fantom" me je obkrožila skupina osemletnih deklic, ki so bile navdušene: "Gospod P., gremo z vami na kopanje v vodo!" Tam me je zajela panika, da to nikakor ni mogoče, da bom s tem prišla v vročo vodo, če bo kdo od staršev to narobe razumel in bo tekel k odvetniku itd., zato sem vse preklicala. Medtem vem, da sem se obnašala popolnoma napačno, ker so dekleta to želela in ker so bile to njihove počitnice - in to ni bilo nič slabega, kar so želela. In o čem se ne bi mogel pogovarjati z njimi in tudi s fanti in kako bi jim lahko razložil spolno moralo, ki ni sovražna do telesa, bi bili vsi popolnoma odprti! Zato bi moral nekaj storiti. Vendar pa bi potreboval primerno sveto pismo, v katerem bi bilo vse dobro pedagoško in teološko razloženo za kritične starše in tudi za otroke. Toda tega nisem imel, kaj takega preprosto ni obstajalo (in še vedno ne

obstaja). Upam, da je to, kar sem tu napisal, nekaj takega!

2. kmalu po študiju me je prijatelj župnik prosil, naj v njegovi župniji vodim pouk za prvo obhajilo. Strinjala sem se, vendar sem se zavedala, da nočem lagati otrokom. Poznal sem tezo, da je treba pri otrocih vedno prinesiti nekaj iz njihovega otroškega življenjskega sveta, vendar sem dvomil v pravilnost te teze. Po mojem mnenju je pomembno le, da je pristop takšen, da otroci razumejo, za kaj gre, in da obstaja neka napetost in cilj, ki je lahko tudi v prihodnosti. Po nekaj uvodnih besedah v razredu sem povedal, da je glavni smisel prvega obhajila okrepiti se, da bi ohranili nedolžnost (bela obleka deklet) in se izognili grehom. Kaj se jim torej zdi "greh"? Sledile so običajne zgodbe o tem, da se ne smemo prepirati z brati in sestrami, in tako naprej. Vprašal sem jih, ali ni nesorazmerno, da je Božji sin prišel na zemljo in umrl na križu zaradi takšnih otročjih stvari. Ne, so se strinjali, to res ne bi ustrezalo. Potem pa: "Prebrala ti bom zgodbo o grehih, v kateri se je dekletu nekaj zlomilo in po tem ni mogla več dobro spati." Imela sem zgodbo o deklici, ki je naredila splav, nekoliko melodramatično in grobo, vendar se mi je zdela dobro napisana, tako da bi otroci vse razumeli. Predvsem so lahko videli povezave [147](#) - in o tem smo se lahko pogovarjali - in otroci so lahko postali zdravi, da se jim kaj takega ne bi zgodilo nekega dne. In glej, zgodba se je odlično prijela, seveda pa sem morala takrat še razložiti, kaj je deklica zdaj "naredila" s fantom, saj takrat še ni bilo običajno, da bi otroci vedeli "to". In seveda sem prišel do razlike med zlorabo spolnosti in "uporabo" v kontekstu ljubezni in partnerstva - seveda v zakonu. In bilo je, kot da sem odprl pločevinko črvov! Stvari, ki jih otroci niso želeli vedeti in mi jih povedati sami! Imela sem občutek, da so vedno čakali na odraslega, s katerim bi se lahko zares pogovorili "o vsem". In ob koncu učne ure je sledilo vprašanje: "Ali se bomo spet pogovarjali pri naslednji učni uri?" Otroci očitno sploh niso čutili, da je to, kar počnem, lekcija. Eno od deklet je povedalo tudi zgodbo, ki mu jo je dala prebrati njena mama in je bila približno takšna. Očitno je deklica doma nekaj povedala in mati je izkoristila priložnost, da je tudi ona dodala nekaj svojega. O starših: Ko sta dve mami (neodvisno druga od druge) prevzeli svoja sinova, sem se želel z njima pogovoriti in jima razložiti svoj pouk, vendar sta me obe odvrnili: "Pustite, tako je v redu, kot ga izvajate." - fantje so očitno doma nekaj povedali, mami pa sta želeli le videti, kakšen je fant, ki izvaja "tako alternativni pouk" ...
3. in še ena "zgodba": Z najemnikom sem se "naravno" pogovarjala tudi o tem, da sem učiteljica verouka. In nekega dne je podvomila, da bi otroke "kaj takega" že zanimalo. Ker je bila zraven 10-letna hči, sem jo preizkusil in jo nagovoril: "To, kar se naučiš pri verski vzgoji,

je pogosto pravljica, učitelji se običajno zelo trudijo, vendar je težava v tem, da veliko tega, kar pripovedujejo, preprosto ni res. Zdaj vam bom povedal zgodbo o tem, kaj se je takrat dogajalo in kaj je Jezus želel spremeniti. In povedal sem zgodbo o lepi Susanne, kako sta jo dva moška izsiljevala: "Ali boš seksala z nami ali pa te bomo prijavili, da smo te ujeli pri seksu z mladeničem, in potem te bodo kamenjali do smrti." To zgodbo sem izbral, ker je primernejša od pripovedi o grehu iz 8. poglavja Janezovega evangelija za mlade, ki (še) niso imeli opravka z zlorabo, in ker je za razumevanje dovolj, da poslušalci vedo, kaj je spolni odnos. Konec koncev bi to lahko domneval že danes. Poleg tega je to tudi razburljiva kriminalka! (O vzporednicah s pripovedjo o grehu po Janezovem evangeliju pa lahko govorim pozneje.) Dekle je prav tako pozorno poslušalo, tudi moja pojasnila o takratnih zakonih, nato pa dejalo: "Imam srečo, da nisem živela v tistem času ....". Fantastična pa je bila ta pripomba, ki je res nisem dal dekletu v usta. Dekle si je očitno povsem samo ustvarilo odnos do starodavne zgodbe, če to ni nič! In rekel sem vidno ponosni materi, kako inteligentno je njena hči odgovorila: "Vidiš, deklica je popolnoma razumela problem, in ne samo tvoja hči je tako inteligentna, vsi otroci vsaj na začetku niso neumni, tu lahko logično razmišljajo, tvoja hči je razmišljala in reagirala popolnoma pravilno in normalno - in verjetno veliko bolje kot večina odraslih! Žal se potem nismo več pogovarjali, ker se je družina odselila (od časa do časa še vedno pošiljam sporočila materi).

Toda kakšnih pomembnih stvari ni mogoče zgraditi na podlagi teh izkušenj v povezavi s pojmom resničnega Jezusa! Danes mladim, zlasti dekletom, res ni treba pošiljati v napačno smer s svojo visoko moralo!

Kakorkoli že, mislim, da so zlasti pri otrocih v otroških razredih danes takšni pogovori zelo mogoči, tam se otroci celo medsebojno ogrevajo. Predvsem pa otroci še vedno pristopajo k tej temi nepristransko, saj nihče od njih še ni doživel "izkušnje", zaradi katere bi se jim mudilo, ker bi se zavedali, da so naredili nekaj narobe in bi zato lahko nekaj zamudili. Seveda: to, da nekaj naredimo narobe, zadeva tudi učitelje, ki se lahko zavedajo, kaj bi lahko v svoji mladosti naredili drugače, če bi takrat vedeli bolje. Predvsem pa bi lahko postali zelo žalostni, ko bi videli, kako živahni so otroci, ko se z njimi kdo razumno pogovarja o tem. Toda učitelji bi se morali nekoč sprijazniti s svojo preteklostjo ...

Morda mislite, da sem sovražen do telesa, da bi danes otroke raje učili o tabletah in kondomih, da bi lahko brez strahu doživljali svoje spolne izkušnje. Jaz pa na to gledam drugače. Kdo je tu sovražen do telesa? Te "izkušnje s tabletami in kondomi", ki pogosto pomenijo tudi psihične poškodbe, se pojavljajo predvsem zato, ker mladi že od otroštva ne dobijo razumnega

moralnega koncepta, ki bi potrjeval njihovo telo. Kje je torej pedagogika, ki jo oblikuje krščanska drža, da mladi sprejemajo svoje telo, kar se izraža na primer v tem, da ga lahko in želijo ponosno pokazati - dekleta pa pri tem motivirajo fante, da so kavalirji in zaščitniki? Pri tem je opaziti popolno pomanjkanje zanimanja ali v najboljšem primeru tesnobno obkrožanje okoli grma. In to je edini razlog, zakaj je nekega dne treba dati takšna "navodila" za tablete in kondome (s katerimi se je začela ukvarjati komercialna družba), ki resnično zaničujejo telo, da se mladi med zlorabljanjem drug drugega ne bi okužili s spolno prenosljivimi boleznimi in da dekleta ne bi zanosila. Nekako je še vedno tako kot v Jezusovem času: psihološke poškodbe, povezane s spolnostjo, danes še vedno niso zanimive - vendar s to razliko, da se danes lahko zgodijo le med mladimi. Toda v resnici takšne izkušnje niso nikoli in nikdar dobre, in da so poškodbe (ali celo travme) tam, prepoznamo po potrebi po (telesnih delih, ki skrivajo) sramu. Odnos, kot ga ima to dekle od strani 38 naprej, bi bil vedno veliko bolj sodoben in človeški! To bi bila prava emancipacija in pravo veselje biti ženska!

Tu obstaja celo možnost kontrole uspeha! Ko bodo otroci razumeli, kaj je prava morala in kaj le navidezna (glej str. 29), jo bodo, zlasti dekleta, z veseljem preizkusili v praksi. Zato morajo biti učitelji na to pripravljeni in vnaprej razmisliti, kako se spopasti s tem nagonom otrok, ki je precejšen znak njihovega zdravja. Kot sem rekel, bi zdaj imeli ustrezen scenarij.

In še nekaj pripomb:

- Seveda tudi sam ne bi dal "takšne knjižice" otrokom, vendar mislim, da bodo vzgojitelji že vedeli, kako vse to izvesti za otroke. In seveda moram napisati nekaj več za vzgojitelje (in zlasti o ozadju) kot pa to, kar potem uporabijo pri pouku.
- Ne skrbite, če so tudi otroci "odprti" za goloto, saj niso neumni in že vedo, kje in s kom so lahko odprti in kje raje ne. Vendar zdaj ne bi bili v osnovi sovražni do telesa, temveč bi bili odprti za razumno razumevanje človeške narave.
- Včasih sem imel težave s teološko utemeljitvijo svojega pristopa, saj se nisem zavedal, da je ta splošni koncept vere, ki sem ga kritiziral, pavlinska ideologija in da je bil Pavel prevarant. Danes lahko utemeljim Jezusovo ideologijo. Težava je seveda v tem, da sem 2000 let krščanskega nauka vrgel skozi okno. Toda mislim, da se bo to nekoč moralo zgoditi - in zakaj ne zdaj?
- Seveda bom kopijo tega pisma dal tudi svojemu pastору, tudi zato, ker mu želim povedati, kako sem prišel do svojega odnosa do pogovora z otroki v osnovni šoli. To je navsezadnje starost za prvo obhajilo. Zato je tudi to pismo, ki vam ga pošiljam kot ravnatelju

osnovne šole, zanj zelo primerno. Konec koncev je cilj, da se pri pouku prvega obhajila ne bi učili ničesar, kar bi se razlikovalo od tistega, kar se učijo v šoli. O tem bom obvestil tudi svojega "cerkvenega predstojnika".

Zdaj pa nekaj iz pisma "cerkvenemu predstojniku", ki se ujema s tem predgovorom:

Da, če ne cerkev, kdo drug bi bil odgovoren za takšno nalogo, ko gre za pravo moralo? Mislim, da je na primer povsem mogoče, da se poudarki v "krščanskem poučevanju mladih" spremenijo, na primer pri poučevanju prvega obhajila, in sicer tako, da se jedo in pijejo Kristusovo meso in kri in se preusmerijo v etiko pristne monogamije. Nenazadnje je teologija Gospodove večerje medtem tudi teološko "ni nesporna" (ne samo jaz imam pri tem težave), tako da kaj je bolj očitno, kot da jo nekoliko umaknemo iz ospredja. Po drugi strani pa bi bilo res primerno, da se v ospredje ponovno postavi vprašanje prave monogamije, nekaj bi bilo treba storiti - še posebej, ker je vse to neposredno povezano s problemom zlorabe. S potrditvijo bi moralo biti manj težav tukaj iz doktrine, ampak koncept za resnično monogamijo [120](#) tudi tu ne obstaja.

In ali ni naša religija tu sploh odgovorna? Zloraba v kakršni koli obliki je greh - in res ni dovolj, da smo samo "proti grehu" kot v pravnem besedilu, vedno potrebujemo tudi koncept, kako se pravo besedilo izvaja v resničnem življenju, da bi ljudje lahko tudi živeli v skladu z zakoni. Tako tudi tukaj! Toda to, kar so doslej počele cerkve, ni le pogosto povsem napačno in neprimerno, ampak tudi popolnoma neprivlačno, zlasti za mlade.

Rad bi vas opozoril tudi na to, da je vsekakor mogoče šteti za kaznivo, če mlade z nagnjenostjo k visoki morali pošljemo v napačno smer psevdomorale, tako da te visoke morale sploh ne morejo razumno živeti. Če se bodo v to "vpletli" mediji, bo to za cerkve zagotovo veliko hujše, kot je bil dizelski škandal za Volkswagen. Za to zagotovo ne moremo kriviti resničnega Jezusa. Vendar lahko nekaj storimo - še posebej danes! In ne gre le za preprečevanje zlorab; predvsem je z drugačno ideologijo spolnosti mogoče živeti veliko bolj intenzivno in izpolnjujoče življenje!

Verjetno bi bili nekateri verniki proti takšni spremembi, vsaj na začetku, vendar mislim, da bi jih bilo še več za! Nenazadnje so verjetno vsi starši zaskrbljeni, da bi njihovi potomci postali žrtve zlorab, in mislim, da bi bili veseli, če bi imeli institucijo, ki bi jih v največji možni meri razbremenila teh skrbi in bi ji zato lahko z veseljem zaupali svoje potomce. Pri tem ne bi sodelovali samo katoliški starši - tudi drugi starši imajo enake skrbi in mislim, da bi jih veliko sodelovalo. Predstavljam si nekakšno krščansko posvetitev mladih, pri kateri bi lahko sodelovali vsi starši in otroci - ne glede na pripadnost cerkvi. Tu bi imela Cerkev pravo nalogo!

Na kratko o meni: po očetovi strani imam korenine v Vzhodni in Zahodni Prusiji, po materini strani pa v Šleziji in na Češkem, sem diplomirani teolog, pred upokojitvijo pa sem bil učitelj verouka na poklicni šoli. Nikoli nisem bil poročen, imam pa gostujočo vietnamsko hčerko, ki sem jo po naključju spoznal v Sajgonu leta 1997, ko je bila stara 14 let. Dopisovala sva si dve leti, med katerima sem dekletu razložil svoj koncept in ji naročil, naj se o vsem pogovori s starši. Pri 16 letih je mlado vietnamsko dekle prišlo v Nemčijo in od takrat je kot moja hči. Danes dela v podjetju za elektroniko v podpori za tehnično programsko opremo (tj. pomaga, ko se proizvodnja v tovarni ustavi, ker programska oprema ne deluje) in je poročena - ima dve hčerki.

Pred študijem teologije sem bil rezervni častnik in industrijski uradnik v podjetju za elektroniko. Mislim, da zlasti čas v Bundeswehru dobro pojasnjuje moje pedagoško udejstvovanje pri tukajšnjih precej "nenavadnih pristopih". Pri usposabljanju rezervnih častnikov so se učili o posebnosti nemške vojske, da Nemci vodijo po taktiki ukaza, zavezniki pa po taktiki poveljevanja. Poveljniška taktika pomeni, da so dejanja določena ali "ukazana" od zgoraj do zadnje podrobnosti, medtem ko je pri taktiki ukazov določen le en cilj, odločitev o tem, kako ga doseči, pa je večinoma prepuščena poveljniku. Tudi zato so bili Nemci dolgo časa zelo uspešni proti sovražnikovi premoči. In vidim samo poseben cilj ali poslanstvo "resnična monogamija" [120](#), pri čemer je odvisno od mene, kako bo ta cilj dosežen, glavno je, da je dosežen.

V spomin

Moj prijatelj Martin Deininger je po tragični bolezni prezgodaj umrl (2019). Dal mi je veliko predlogov - med drugim sva razmišljala o alternativni za prvo obhajilo, saj bi bila v današnji veri v resničnega Jezusa verjetna in za mnoge tudi zelo privlačna, in popolnoma sva se strinjala, glej str. 36. Opozoril me je tudi, da bom moral napisati nekaj o predispoziciji 8 človeka za resnično monogamijo, da se je torej tudi tega treba naučiti, kakor se je treba naučiti hoje in govora, za kar prav tako obstaja predispozicija, vendar zaradi tega človek vsega tega ne more storiti sam od sebe. Predvsem pa je prebral tudi knjigo danskega raziskovalca sanskrita Christiana Lindtnerja in kot teolog, kar je tudi bil, se je sam od sebe strinjal z menoj, da gre za resno znanost, kako je Lindtner postopal, in da se torej lahko zanesemo nanj, na to, kar je ugotovil.

Pisane škatle

Prvotna judovska religija je brezčasna razsvetljena religija par excellence.169 Jezus je tu naletel na očitni propad.	8
Mafija v polsvetu in "odhajajoči" ali celo priznani igralci: kako to deluje pri mafiji.	13
Pavlova ideologija - Jezusova ideologija (izraz "ideologija" 153 je tu uporabljen nevtralnno v smislu "nauk o idejah").	15
Fiktivna konverzacija Upper Devil - Polsvet Upper Mafioso	24
Resnična spolna morala in lažna (spolna) morala "delov telesa, ki skrivajo sram" (ali TDKSS, glej str. 8!).	27
Namen in molitev blagoslova za inteligentno etično življenje	34
Vizija deklice 165, ki je prišla v tretje tisočletje: "Modrost življenja in veselje do življenja namesto navidezne emancipacije."	35

***

Spletne strani (za klik na te strani obiščite www.michael-preuschoff.de):

1. ta brošura tukaj: <https://basisreli.lima-city.de/kriminalfall.pdf>
9. vprašanja in odgovori na temo: <https://basisreli.lima-city.de/fragen.htm>
10. modre številke so namigi: <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (nemško) ali <https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (angleško)
11. uporabljena literatura: <https://basisreli.lima-city.de/literatur.htm>
7. osnutek intervjuja: <https://basisreli.lima-city.de/interview.htm>
12. stran za razpravo: <https://basisreli.lima-city.de/diskussion.htm>
3. drastična, a varna pedagogika o tem (v tem filmu je vzgoja za domnevno spolno samoodločanje deklet razkrita kot perfidna manipulacija do neumnosti): <https://basisreli.lima-city.de/kids.htm>

E-naslov: basistext@gmx.de / Zadnje spremembe ali popravki: julij 2021

Prevajalec: www.deepl.com

Že zelo zgodaj v otroštvu in mladosti sem opazil nekaj nedoslednosti v naši veri:

- v pripovedi o Emausih, v kateri naj bi se vstali Jezus prikazal dvema učencema, le lomi kruh; ni govora o preoblikovanju kruha in vina v njegovo meso in kri, čeprav bi se to tu zdelo očitno
- v zgodnji Cerkvi so bili krščeni povsem goli, po Pavlu pa se mora ženska pokriti
- v tradicionalnem besedilu potrditve (lat. confirmatio [168](#), glej str. 34 v tej knjižici) gre za prošnjo za duhovne darove, ki so potrebni za inteligentno osebno etiko, v uradnem obredu pa gre le za to, da mora potrditelj izpovedati in ohraniti svojo vero
- o Jezusu vedno znova slišimo, da je imel nekaj proti verskemu kultu in je želel inteligentno etično delovanje, medtem ko je v naši krščanski religiji kult na prvem mestu, etično delovanje pa je bolj dodatek, in to niti ne preveč inteligen, zlasti kar zadeva mlade...

Kako razložiti ta protislovja?

Preprosto: eno je Jezusova ideologija, drugo pa Pavlova ideologija, zato eno kaže na resničnega Jezusa, drugo pa na to, kaj je o njem povedal Pavel, ki se je spretno prikradel v mlado Jezusovo skupnost prek poročil o domnevnih prikazovanjih vstalega Jezusa z ustreznimi razodetji [167](#). Od njega izhajata tudi zaničevanje žensk in antisemitizem v naši veri - skrajni čas je, da vse to premagamo!

V vsakem primeru je v ozadju protislovij odkrit kazenski primer, v katerem naj bi izbrisali spomin na predanost resničnega Jezusa, ki je bil kljub križanju še vedno živ med njegovimi privrženci. Toda vsega ni bilo mogoče tako zlahka izbrisati, saj so bile nekatere Jezusove stvari v mladi Cerkvi že preveč znane in prakticirane. Mislim, da ne obljubljam preveč, ko gre za razburljiv kriminalni primer z demimondsko mafijo in izsiljevanjem deklet in žensk v spolne zlorabe, s sodnim umorom "enega", ki je to svojčas začel razkrivati in širiti, in končno z lažmi in prevarami ter z manipulacijo mladih v neumnost in slepoto [119](#) glede pomembnih življenjskih vprašanj, z grožnjami in strahovi ter z veliko moči in poslov.

Seveda je glavni cilj predstaviti rešitev, ki bo vsem vpletenim prinesla veselje, neposredno prizadetim pa celo zabavo in več pristne človečnosti.